

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1994

Número 99

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 1 de març del 1994.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.-PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3298/93, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pallicer i Pujol, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a inspeccions i sancions imposades en aplicació de l'Ordre de 22 de desembre del 1992, de turisme familiar. 4074
- 2) RGE núm. 3431/93, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a enllaç a Alcampo de l'autovia central. 4075
- 3) RGE núm. 3445/93, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a acondicionar la vorera esquerra de la carretera PM-812 que va de Sant Antoni a Santa Agnès. (Ajornada) 4076

- 4) RGE núm. 3408/93, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a quantia a atorgar per resolucions del president de la Junta d'Aigües. 4076
- 5) RGE núm. 3390/93, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a localització en els pressuposts generals de l'any 1994 de la partida per subvencionar la construcció d'una nova seu per al Consell Insular d'Eivissa i Formentera. (Ajornada). 4076
- 6) RGE núm. 183/94, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a activitats de l'Institut Balear d'Administració Pública una vegada suprimit. 4077
- 7) RGE núm. 615/94, de l'Hble. Sr. Diputat Llorenç Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a abocament d'escombraries i metalls en el parc de s'Albufera. 4078
- 8) RGE núm. 663/94, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesura especial que permeti l'Ibisan a incomplir la Llei de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears. 4079
- 9) RGE núm. 3425/93, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a exclusió del pagament de juliol dels ramaders antics subministradors de Blahi. (Retirada). 4080
- 10) RGE núm. 114/94, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a tancament del Centre d'Acollida de Menors d'Eivissa. 4080

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 4127/93, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla director sectorial de l'oferta turística (POOT). 4081

III.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 3460/93, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política financera de la Junta d'Aigües, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2894/93. 4088

- IV.- Designació del vocal del Parlament al Consell Assessor de RTVE a les Illes Balears. 4096

I.1) Pregunta RGE núm. 3298/93, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pallicer i Pujol, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a inspeccions i sancions imposades en aplicació de l'Ordre de 22 de desembre del 1992, de turisme familiar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Té la paraula el conseller Sr. Flaquer.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes a tots. Començam aquesta primera sessió. Començarem amb la Pregunta número 3298, del diputat Sr. Pallicer i Pujol, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a inspeccions i sancions imposades en aplicació de l'Ordre de 22 de desembre de 1992, de turisme familiar. Té la paraula el diputat Sr. Pallicer i Pujol.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la pregunta és: Quantes inspeccions ha efectuat el Govern i quantes sancions se n'han derivades en aplicació de l'Ordre de 22 de desembre del 92, de turisme familiar?

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pallicer, la norma, com vostè bé sap, va entrar en vigor el novembre, de moment s'està formant la comissió tripartita de què hem parlat avui matí, formada per un representant de les federacions hoteleres, u d'agències de viatges i un de la pròpia conselleria. S'estan donant els permisos, però de moment no hi ha hagut, lògicament, cap inspecció ni cap sanció en compliment d'aquesta llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Pallicer? Té la paraula.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sí. A mi em queda el dubte que la darrera ordre que va presentar el conseller dia 19 d'agost no derogava l'anterior, o almanco no ho he llegit, l'únic que deia és que la nova normativa entrava en vigor dia primer de novembre, però de desembre del 92 fins ara, la pregunta és: No hi ha hagut cap inspecció ni hi ha hagut cap sanció?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Insistesc que la norma era de desembre del 92 i que entrava en vigor dia 1 de novembre del 93. De dia 1 de novembre del 93 a dia 1 de març del 94 no s'ha fet cap inspecció i cap sanció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.2) Pregunta RGE núm. 3431/93, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a enllaç a Alcampo de l'autovia central.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, que és la 3431, del diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a enllaç d'accés a Alcampo des de l'autovia central. Té la paraula el conseller Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, encara som diputat, de conseller, ja veurem si en som un poc més endavant.

Sr. President, senyores i senyors diputats. Si van de comprar a un hipermercat crearan una certa irritació als petits comerciants, però si van de comprar a l'hipermercat Alcampo, partint des de Palma naturalment, s'exposen a viure algunes emocions. Quan intentaran sortir de l'autovia, si hi van a una hora punta, es trobaran que hi ha una coa de cotxes, poden rebre un impacte per la part de darrera a 110 o a 120 Km per hora -ja hi ha hagut cinc accidents amb ferits molt greus-, si aconseguixen sortir bé de l'autovia -de la APM-7- i intenten travessar l'enllaç amb el Pont d'Inca s'hauran d'aturar al mig, tornaran a estar en perill, hi ha hagut accidents, i després, finalment, arribaran a Alcampo. La sortida de Alcampo la deixarem per a un altre dia perquè també té la seva emoció.

Per què, senyors del Govern o Sr. Conseller, que en aquest moment no és aquí, s'ha fet l'enllaç amb Alcampo

amb una part del projecte sense executar? Perquè és evident que, aquest nyap d'enllaç, no el faria qualsevol persona que tengués un mínim coneixement d'enginyeria ni assegut a un cafè amb una ampolla de whisky al davant. Per què és que han fet aquest nyap perillós d'enllaç amb Alcampo? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Ja sé per què havia sortit el lapsus de conseller. Té la paraula la vice-presidenta Sra. Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, el projecte està executat en la seva totalitat. Tot això del trànsit va passar els primers dies de la inauguració, però ara no s'ajusta a la realitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vice-presidenta. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Pons? Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Vice-presidenta, mentida, no és l'enllaç que hi havia previst, i no ho pot ser mai, l'enllaç racional és sortir de l'autovia de la APM-7, passar per davall la carretera i anar directament a Alcampo. el que passa és que tenen un problema, però m'ha dir vostè quin és, aquest problema, i els qui li han donat la informació, la hi han donada molt malament, li han fet fer un mal paper; recordi que qualche altra vegada ha sortit i no n'ha sortit ben parada. Jo li he dit que un enginyer ni amb una ampolla de whisky i assegut a un cafè és capaç de redactar un nyap com aquest, jo mateix em veig amb coratge fins i tot, en un cas d'intrussisme professional, de fer-ho un poquet millor, però no vull anar, lògicament, al jutjat denunciat pel col·legi corresponent, i per tant, li deman que per favor contesti degudament la pregunta que li formulam, el que vostè m'ha dit no és la veritat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol tronar a fer ús de la paraula la vice-presidenta? Té la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Jo he dit la veritat, he dit que el projecte s'ajusta al projecte original, i així ho pot constatar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.3) Pregunta RGE núm. 3445/93, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a acondicionar la vorera esquerra de la carretera PM-812 que va de Sant Antoni a Santa Agnès.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, que és la 3445, del Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a acondicionar la vorera esquerra de la carretera PM-812, que va des de Sant Antoni a Santa Agnès. Entenc que aquesta pregunta va dirigida explícitament al conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, el qual no hi és present, en conseqüència, quedarà ajornada fins a la propera sessió.

I.4) Pregunta RGE núm. 3408/93, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, relativa a quantia a atorgar per resolucions del president de la Junta d'Aigües.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la 3408, del diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a quantia a atorgar per resolucions del president de la Junta d'Aigües. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Decret 51/92, de 30 de juliol, sobre indemnitzacions i compensacions per obres i instal·lacions de depuració d'aigües residuals i l'ordre conjunta dels consellers d'Economia i Hisenda i Obres Públiques i Ordenació del Territori, de 19 d'octubre, regulaven, sobretot en matèria de crèdits, les compensacions per obres de depuració. En virtut d'aquestes dues ordres -o d'aquest decret i d'aquesta ordre-, quina és la quantia total de la compensació a atorgar per resolucions del president de la Junta d'Aigües?, que era, segons el decret, l'autoritat competent per regular aquestes compensacions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula la Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Moltes gràcies, Sr. President. En relació amb aquesta pregunta, jo li puc donar la relació d'expedients de compensació per construcció i els expedients de contribucions especials, però no li'n puc donar les resolucions perquè encara estan pendents de resolució. Si vol, li'n faré la relació, però, com que és una relació un poquet llarga, sí que la hi podria fer arribar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Sampol? Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, Sr. President. No en demanàvem una relació, perquè això seria objecte d'una sol·licitud de documentació, en demanam la quantitat total, és una xifra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol tornar a fer ús de la paraula, vice-presidenta? Té la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Els expedients encara estan pendents de ser resolts, d'acord amb la llei, s'han demanat, quant a expedient de compensació per construcció, un total d'1.454.000, però, com vostè sap (...), i, quant a expedients de contribucions especials, un total de 240 milions, que la forma de (...) haurà de decidir-se per ordre conjunta entre els consellers d'Obres Públiques i d'Hisenda. Molts gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

I.5) Pregunta RGE núm. 3390/93, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a localització en els pressuposts generals de l'any 1994 de la partida per subvencionar la construcció d'una nova seu per al Consell Insular d'Eivissa i Formentera..

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta, que és la 3390, del diputat Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a localització, en el pressupost general del 94, de la partida per subvencionar la construcció d'una nova

seu per al Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, veuran que aquesta pregunta va ser formulada en data 19 de novembre, per tant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal, un minut, crec que aquesta pregunta, encara que vagi adreçada al Govern, hauria de ser contestada, per les indicacions que me donen, per part del conseller d'Economia i Hisenda, el qual no hi és present; en conseqüència, entenc que no hi hauria inconvenient que quedàs ajornada per a la propera sessió i, en qualsevol cas, prec al portaveu del Govern que prengui nota que el conseller assistesqui a la propera sessió per tal de respondre aquesta pregunta.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Molt bé, s'accepta el que diu el Sr. President i esperam que no sofreixi un nou ajornament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Així ho transmet al portaveu del Govern, al qual prec que en prengui nota.

I.6) Pregunta RGE núm. 183/94, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a activitats de l'Institut Balear d'Administració Pública una vegada suprimit.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta, que és la 183, del diputat Sr. Josep Alfonso i Villanueva, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a activitats de l'Institut Balear de l'Administració Pública una vegada suprimit. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. La Llei de pressuposts de la Comunitat Autònoma de 1994, en la seva disposició addicional sisena, determina la derogació de la Llei 10/1991, que regulava la creació de l'Institut Balear de l'Administració Pública. També, en la mateixa disposició addicional sisena, en el seu apartat 3, diu que quedaran suspesos tots els convenis que tenia aquest institut. Sorpresivament, Sr. President, senyors diputats, dia 18 de gener de l'any 1994 el Parlament de les Illes Balears, aquest parlament -la Llei va entrar en vigor dia 1 de gener- té una comunicació del director en funcions de l'Institut Balear de l'Administració Pública que convoca uns cursos per a funcionaris, òbviament, dins el pla de formació de l'Institut Balear de la Funció Pública aquest, inexistent derogat ja, per a l'any 1994. Voldríem saber, Sr. Conseller, si és ver que està derogat, si no està derogat, si està derogat

però fa feina, si el que volen és..., tot és el mateix, si està derogat o no; també se'ns podria explicar que el que volen és estalviar paper i que aquells papers impresos que deien Institut Balear d'Administració Pública s'havien d'utilitzar, no ho sé. Però em pareix impresentable que, aprovada una llei d'aquest parlament, es dirigessi un organisme derogat a aquest parlament per fer el que sigui, una comunicació, i molt més apuntant, com a sotassí, nant d'aquell document, un suposat -el qual deu cobrar, suposam nosaltres- director en funcions de l'Institut Balear de la Funció Pública, que no existeix.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Li record que les preguntes, segons el Reglament, s'han de formular de manera escrida. Té la paraula el Sr. Conseller de la Funció Pública.

EL SR. CONSELLER DE FUNCIO PÚBLICA (José Antonio Berastain i Díez):

Gracias, buenas tardes, Sr. Presidente. Esto es muy sencillo, simplemente que, en la Ley de presupuestos, convertimos lo que es el Instituto de Administración Pública en un servicio integrado en la conselleria, desaparece el régimen jurídico de instituto como sección presupuestaria aparte para convertirlo en un servicio de la conselleria y mantener todo el servicio formativo, con lo cual mantenemos, como digo, todo el plan de formación para el año 94 y no se convierte en ninguna figura jurídica oscura, sino que, por el contrario, como servicio integrado en la conselleria, se dedica a mantenimiento de los cursos programados, y así se ha hecho una planificación clara y transparente, que, por cierto, luego le obsequiaré para que esté bien enterado.

Y la disposición adicional sexta explica claramente la conversión en ese servicio y que desaparece como instituto porque entendimos -y lo explicamos en la comparecencia parlamentaria- que no tenía razón de existencia el mantenimiento de dicho instituto en tanto en cuanto que con la dotación económica de que disponíamos no tenía razón de ser. El día que tengamos mil millones para hacer una actividad formativa amplísima, sí que tendrá una razón de ser, en la medida en que no ha esas disponibilidades presupuestarias parece razonable convertirlo en un servicio, el Estado, por cierto, ha empleado esta fórmula con el Imac antiguo para servicio de mediación, arbitraje i conciliación, y ésta es la filosofía que está asumiendo este gobierno y concretamente en este departamento. Des de luego, mantiene toda su actividad formativa y la hace transparente y pública, y desde luego no es una afición el papel timbrado a que usted alude ni tampoco la dirección, que, por cierto, es un puesto de catálogo previsto y presupuestado en la Ley de presupuestos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Berastain. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Alfonso?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. A mi em pareix molt bé tot el que ha explicat el Sr. Conseller, jo ho havia vist a la Llei de pressuposts, no importava m'ho explicàs. Jo el que voldria que m'explicàs, i no m'ho explica, és per què aquell servei es diu Institut Balear d'Administració Pública? No m'ho invent, és aquí, i hi ha un director en funcions del servei, de l'institut, de què? Per què el Servei Balear d'Administració Pública utilitza paper encara de l'Institut Balear, si està suspès?, existeix o no existeix?, està suprimit o no està suprimit?, hi ha director en funcions o no hi ha director en funcions? Sr. Conseller, no m'ho explica, ja sé que és un servei, ho diu la llei, no importava que m'ho digués, qui no ho diu és aquell paper, qui no ho diu són aquells documents, llibres, que vostè té; si vostè els repassa, veurà que diuen: Institut Balear d'Administració Pública. I aquells papers o llibres podrien tenir una explicació si se'n digués que es varen editar abans de l'aprovació dels pressuposts, i li ho admetria, però aquell paper no té aquesta explicació, aquell paper no té cap explicació si no és un desordre absolut d'aquest institut, d'aquell servei i, en conseqüència, de la conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, sr. Alfonso. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Berastain?

EL SR. CONSELLER DE FUNCIÓ PÚBLICA (José Antonio Berastain i Díez):

Sí, muchas gracias. En este caso, el Ibae, como el Ibae, en ambos casos, la Ley de presupuestos prevé la posibilidad del mantenimiento de la denominación de instituto y, por lo tanto, nosotros mantenemos ese criterio, servicio con denominación de instituto, para nada excluye, la denominación de instituto, con su utilización. Quiero decir que no es una palabra exclusiva y específica para una sección presupuestaria y que un servicio puede tener denominación de instituto, así se recoge en nuestra relación de puestos de trabajo y así se recoge -le sugiero su lectura- en la Ley de presupuestos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 615/94, de l'Hble. Sr. Diputat Llorenç Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a abocament d'escombraries i metalls en el parc de s'Albufera.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta, que és la 615, del diputat Sr. Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a abocament d'escombraries i metalls en el parc de s'Albufera. Té la paraula el Sr. Rus.

EL SR. RUS I JAUME:

Sí, Sr. President. La pregunta és quin tipus d'actuacions ha realitzat la Conselleria d'Agricultura per tal d'aturar l'abocament d'escombraries i metalls a unes parcel·les que pertanyen a l'àrea del parc de s'Albufera, perquè, arran de tota una sèrie de fets que s'hi produeixen, fins i tot de tota una sèrie de denúncies tramitades pel propi (...), ens agradaria saber si, des de la conselleria, han iniciat qualche mesura que pogués donar lloc que això s'acabàs. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rus. Té la paraula el conseller Sr. Morey.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Tindrè molt de gust a lliurar-li una relació de 14 abocaments situats en el parc i de 42 abocaments situats a l'Anei. a fora del parc, que, en el pla nou corresponent, cada un d'ells està estudiat i fins i tot estudiada la seva història, és a dir, si són antics o recents, si són actius o són inactius.

Com vostè podrà comprovar amb aquesta anàlisi, el 99% dels abocaments es fan fora del parc i dins l'Anei, i nosaltres feim en aquest moment una coordinació amb diferents ajuntaments per veure si ells ens ajuden a aturar aquests abocaments i estam en coordinació amb la Conselleria d'obres Públiques per a la seva retirada, la qual cosa no vol dir que aquesta retirada d'aquest volum tan important de 62 abocaments sigui una cosa molt costosa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morey. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Rus? Té la paraula.

EL SR. RUS I JAUME:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo estaré content que em doni aquesta informació, però la veritat és que -estic parlant de fa dotze dies-, per comprovar si hi havia hagut efectivament una col·laboració per part de tota una sèrie d'ajuntaments que envolten l'Anei de què ha parlat, a s'Albufera, li he de dir que jo no vaig comptar tots els que vostè m'ha dit, però en vaig comptar un parell, efectivament, jo crec que alguns

d'ells -i em permetrà dir que quasi quasi ratificat pel propi director de s'Albufera- entren dins el parc, però el que em preocupa és que alguns d'aquests ajuntament a què vostè ha fet referència, els quals, teòricament, han de tenir aquesta predisposició, són ajuntaments que formen part dels 18 membres de la junta rectora, el Consell Insular de Mallorca també hi té, com vostè sap, una incidència, la Conselleria d'Obres Públiques, la Conselleria de Turisme. Jo crec que s'hauria de fer un esforç fonamental perquè, si bé alguns són dins l'Aneï, com vostè deia, alguns d'aquests abocats arriben fins i tot a aturar tota una sèrie de sèquies que aboquen directament dins el parc, i això, segons els tècnics, es tradueix en una afectació primordial al bon funcionament.

Per tant, jo li pregaria, Sr. Conseller que indistintament -agraït per a informació que em passarà- posàs fil a l'agulla perquè immediatament, en el més breu temps possible, quedassin eliminats aquests abocats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rus.

I.8) Pregunta RGE núm. 663/94, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesura especial que permeti l'Ibasan a incomplir la Llei de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta, que és la 663, de la diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a mesura especial que permeti a l'Ibasan a incomplir la Llei de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Voldríem demanar si existeix alguna mesura especial que permeti l'Ibasan incomplir la Llei 3/87, de 18 de març, de mesures de foment del patrimoni històric de les Illes Balears. És la llei, l'hem de recordar, que assenyala que en els pressuposts de cada obra pública finançada totalment o parcialment per la Comunitat Autònoma s'inclourà una partida equivalent almenys a l'1% amb destinació a finançar els treballs de conservació i enriquiment del patrimoni històric.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. L'Ibasan, com vostè sap, és una empresa pública, per tant, l'Ibasan no té per què complir aquesta mesura especial a què vostè fa referència. Aquesta mesura, com molt bé vostè sap, es refereix al capítol sis d'inversions i es refereix a l'administració general, cosa que no succeeix amb aquest organisme, que és una empresa pública. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sra. Barceló? Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. He de recordar al conseller d'Economia el que assenyalen les auditories fetes a l'Ibasan, el que diu el Tribunal de Comptes de l'exercici de 1990 en assenyalar que existeix un deute acumulat de tres anys d'exercici de 180 milions de pessetes en aquest concepte. Així ho assenyala el Tribunal de Comptes de 1990 i ve avalat per diferents auditories realitzades any rera any. Coneixen el deute, coneixen l'incompliment i, en cap moment, vostès van al·legar en contra que l'Ibasan no havia d'assumir aquest 1% del pressupost per a enriquiment del nostre patrimoni històric i artístic. Per tant, sent coherents, digui que no volen complir les pròpies lleis i digui que passen de la rehabilitació i de la conservació del nostre patrimoni històric. Crec que no hi ha res més a dir més que constatar la manca de voluntat de complir unes normes que estableixen auditories i el Tribunal de Comptes. Li record el deute: 180 milions en aquest concepte en tres anys, avalat per les auditories. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Matas? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Jaume Matas i Palou):

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo crec que a la millor és que no parlem del mateix, és a dir, el compliment que es fa de la Llei de patrimoni artístic és rigorós per part del Govern, com segurament sap vostè perfectament, i no és el cas que reflecteix en aquest concepte que vostè menciona. De totes maneres, la convidem que analitzem conjuntament les auditories i a mirar exactament aquesta divergència de conceptes que tenim, però crec que vostè en aquest moment confon els conceptes, si m'ho permet. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas.

1.9) Pregunta RGE núm. 3425/93, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a exclusió del pagament de juliol dels ramaders antics subministradors de Blahi.

EL SR. PRESIDENT:

La novena pregunta és la 3425, del diputat Sr. Antoni Sansó, el qual m'ha fet arribar que la retira.

1.10) RGE núm. 114/94, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a tancament del Centre d'Acollida de Menors d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta, que és la 114, del diputat Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a tancament del Centre d'Acollida de Menors a Eivissa. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

A primers d'any es va produir el tancament de l'únic centre d'acollida de menors problemàtics a l'illa d'Eivissa. Va ser objecte de molta preocupació, com es lògic, i fins i tot de polèmica i d'irades protestes per part, sobretot, dels qui d'alguna manera havien contribuït que en el seu dia fos obert aquest centre.

Posteriorment, ni les explicacions del director general corresponent ni les que varen aparèixer en els distints mitjans de comunicació varen aclarir allò que interessa conèixer a aquest diputat, quin ha estat el motiu del tancament de l'únic centre d'acollida de menors problemàtics existent fins ara a l'illa d'Eivissa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula la consellera Sra. Cirer.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Vidal, només li diré que a principi d'any no s'ha tancat cap centre de primera acollida de menors a Eivissa, sinó que s'ha reforçat l'únic que hi existia fins al moment, que és el Mare de Déu del Remei, a Santa Eulària.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cirer. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Vidal?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Estam parlant d'un centre d'acollida de menors problemàtics, que era l'únic existent fins ara a l'illa d'Eivissa, estava situat en el carrer Fra Nicolàs -l'hi dic perquè no ens equivoquem de centre- i funcionava quan encara no s'havia traspassat a la Comunitat Autònoma la competència en menors. Jo supòs que en rebre la competència, la Sra. Consellera sabrà de l'existència d'aquest centre al qual faig referència i sobre el qual li agrairia aquesta contestació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol tornar a fer ús de la paraula la Sra. Cirer? Té la paraula.

LA SRA. CIRER I ADROVER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vidal, el centre al qual vostè es refereix no sé exactament on està situat, supòs que es refereix al centre Bisbe Huix, i no era cap centre d'acollida de menors problemàtics, era simplement una guarderia on anaven nins que, per dificultats econòmiques de les seves famílies, no podien anar a una guarderia de pagament. Què hem et amb aquest centre? Varen passar diferents coses perquè se'n produís el tancament, la primera va ser que estava regentat per un orde religiós que, en data 21 de setembre del 93, ens envia una carta on diuen que es retiren perquè les monges ja són majors i hi ha dificultats per posar reforços allà, aquest cas ens va dur a replantejar com el podíem reestructurar, quin reforç de personal hi posàvem, però repetesc que era una guarderia, no era cap centre d'acollida de menors problemàtics, ens va dur a replantejar-nos què fèiem amb aquest centre, hi han fet revisions tècniques i els tècnics reconeixen que no reuneix les condicions adequades perquè hi hagi un centre de nins petits, com hi havia en aquests moments, i, per tant, temporalment resta tancat per veure si l'arreglam, si solucionam els problemes o què hi feim.

Ara, vull que sàpiga que hi ha dues lleis que ens obliguen, la 4/92 i la 21/87, que són les que regeixen les nostres actuacions, i cap d'elles obliga o seríem l'única comunitat de tot l'Estat espanyol que tengués una guarderia específica per a menors en situació socio-econòmica deficient, aquests menors s'han d'integrar dins les guarderies normals que existeixen, que, de fet, n'hi ha a Eivissa, i aquests menors no han quedat desatesos sinó que van a una guarderia, el departament de menors és el que es fa càrrec del pagament de la guarderia.

Per tant, en funció de tot això i del compliment legal, ens replantejarem què feim amb aquest centre. Gràcies.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 4127/93, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla director sectorial de l'oferta turística (POOT).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cirer. Passam al segon punt, que correspon a interpel·lació, on veurem la Interpel·lació 4127, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla director sectorial d'ordenació de l'oferta turística (Poot). Té la paraula, en nom del grup interpel·lant, el diputat Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa quatre anys, cap al 89, aquest parlament, després d'anys d'anuncis i de diverses resolucions parlamentàries, va considerar que hi havia raons d'urgència per fer un Pla director sectorial d'ordenació de l'oferta turística sense esperar les directrius d'ordenació territorial, raons d'urgència, això és el que diu la Llei d'ordenació territorial en la disposició transitòria única, que és la que avala aquest tipus d'actuacions; bé, les urgències, es veu que es fan realitat en les accions posteriors perquè han passat quatre anys i encara no sabem els que en falten per disposar d'aquest Pla director sectorial d'ordenació de l'oferta turística, per què tanta lentitud?, per què tanta desídia?

Aquest parlament, el parlament que hi havia l'any 1989, va establir els criteris als quals s'havia d'acomodar el pla director. El Govern ha aprovat inicialment el Pla d'ordenació de l'oferta turística, l'ha tret a informació pública, és un document del Govern evidentment, no és un document anònim ni apòcrif, i en un examen sense ser veritat, en un examen poc exigent, condescendent, fins i tot en diria, almenys nou criteris generals establerts pel Parlament no es compleixen en el Pla d'ordenació de l'oferta turística elaborat pel Govern, per què no es compleixen, Sr. Conseller?

Ja es va advertir en la primera versió que va ser objecte d'una comissió d'estudi, per part d'una comissió participativa, plural de partits polítics, de forces econòmiques, socials, que no es complien aquests criteris, però, en la versió que es pos a informació pública, continuen incomplint-se. Quina explicació té aquesta resistència contra la voluntat del Parlament? Una voluntat, per altra part, gens discutible ja que aquests criteris generals vénen exigits per la Llei d'ordenació territorial i, sense aquests criteris, el Govern no té potestat alguna per fer el Pla d'ordenació de l'oferta turística sense directrius d'ordenació territorial.

El finançament és un aspecte fonamental d'una planificació. Sense adscripció de mitjans econòmics suficients per dur endavant les propostes, no existeix planificació. Aquest parlament va demanar estrictament i clarament que s'imputassin els costos del pla a cada un dels agents inversors i que aquests costos fossin els de les millores als establiments, als equipaments, als serveis i a les infraestructures turístiques en general, això no existeix ni remotament, és una mancança?, és

clar que és una mancança, però, a més d'una mancança, és una clara desviació d'allò que aquest parlament va demanar i, a més, és una cosa també poc discutible, si qualche cosa hi ha en comú entre tots els escrits d'al·legacions al Pla d'ordenació de l'oferta turística, tant d'institucions com d'organitzacions socials, econòmiques o empresarials, és que no existeix un estudi econòmico-financer suficientment seriós i sòlid per a allò que és aquest pla. Hi ha magnituds no actualitzades, hi ha un llistat incomplet d'actuacions, hi ha un conjunt d'inversions públiques absolutament insuficient quant al seu abast, hi ha una confusió total quant a la inversió privada i quant a la inversió pública. Hem de dir, com a referència, que en el Pla extraordinari d'inversions en infraestructures turístiques, el pla d'embelliment, com és conegut generalment, el conjunt de les Illes Balears ha invertit aproximadament 14.000 milions de pessetes; idò, el Poot, que és un pla de molta més envergadura, de molta més ambició, i que tracta de veure en el seu conjunt totes les necessitats de les zones turístiques, imputa a la inversió pública menys d'aquesta quantitat a tota l'illa de Mallorca.

Nosaltres estimam que la desviació que existeix entre la realitat del que és necessari, que, a més, existien en la versió anterior i que han desaparegut, i el que realment es posa en aquest denominat estudi econòmico-financer, la desviació oscil·la entre el 250 i el 300%. Hi ha un factor, s'ha de multiplicar per 2'5 o per 3 per tenir el que realment costen les propostes del Pla director sectorial d'ordenació de l'oferta turística en relació amb el que es diu.

Respecte de les fonts de finançament. Els municipis, han de pagar els municipis, amb nous impostos, amb contribucions especials, ho diu l'articulat de la normativa del Poot, ha insistit en aquest tema d'una manera contradictòria, com és habitual, el conseller de Turisme, dient i desmentint, però, de fet, els municipis turístics, que són els municipis més actius sense cap dubte, tenen greus problemes econòmics perquè s'han disminuït els ingressos a causa d'una aturada de la construcció, que és una font bàsica d'ingressos municipals, i perquè el seu nivell d'endeutament es molt alt, i aquest nivell d'endeutament també està relacionat amb les inversions que han destinat els darrers anys a millores turístiques. En aquests moments o en els immediatament pròxims, un increment de la pressió fiscal als municipis turístics pot ser difícil i, en algun cas, insuportable. Un nou o nous impostos autonòmics per finançar el Pla d'ordenació de l'oferta turística? Esperam les seves precisions. Via impostos ordinaris, via pressuposts ordinaris? Fins ara no hem sentit cap referència ni cap menció a aquesta possibilitat. Per part de l'Estat, Ministeri d'Obres Públiques, Ministeri de Turisme? Crec que en aquest moment, davant la indefinició del que és el Poot, resulta difícil obtenir més que bones paraules perquè és molt difícil adoptar compromisos sobre documents escassament definits, escassament dissenyats. La Unió Europea? Ens

digui vostè quina realitat hi ha en aquest moment sobre aquesta qüestió?, perquè comença a fer la impressió que s'està preparant l'opinió pública sobre un fracàs del Poot - del Pla d'ordenació de l'oferta turística- i es comencen a cercar responsabilitats exteriors o municipals a l'administració de la Comunitat Autònoma.

El creixement turístic. El Poot, tal com ha estat aprovat inicialment pel Govern, suposa un límit raonable del creixement urbanístic de les zones turístiques?, dissenya un futur assumible si acceptable? Diu el Sr. Flaquer a diferents mitjans de comunicació que presenta uns paràmetres molt rigorosos que evitaran qualsevol creixement desmesurat; és clar que també diu en un altre moment, a Ràdio Popular dia 16 de febrer, que és demagògic i constitueix un intent de semblar confusió presentar el Poot com l'instrument capaç de frenar l'increment quantitatiu de l'oferta turística. La veritat és que són tan contradictòries les seves afirmacions que és absolutament necessari conèixer què és el que es planteja el Govern, perquè el Poot sí que havia de deduir una limitació al creixement simplement quantitatiu, ho va ordenar aquest parlament, però la realitat, quina és, al marge de declaracions confuses? La realitat és que si els plans generals i normes subsidiàries de les zones turístiques de Mallorca, d'acord amb la pròpia metodologia que homologa totes les xifres que fa el Poot, és, a Mallorca, d'1.100.000 places i habitants, el Poot les redueix a 983.000; si tenim en compte que la situació actual és de 512.000 entre places i habitants, resulta que la diferència és que, segons els ajuntaments, hem d'anar a un creixement, després d'aplicada la Llei d'espais naturals, després d'aplicar revisions a la baixa, a pesar de tot, dels plans i normes en els darrers anys, la suma dels ajuntaments a les zones turístiques és del 215% i, gràcies al Poot, si es compleixen les seves determinacions, el nostre creixement només serà del 192%, o sigui que ja hem fixat els límits al nostre creixement en matèria turística, és el 192% del que actualment tenim. Això és un creixement sostenible?, això és un disseny d'un futur assumible? Per evitar-nos aquesta sensació d'incomoditat que suposa constatar aquestes xifres, el Poot de Mallorca ja té cura de no aportar cap quadre, cap taula, que permetin veure els resultats de la seva aplicació en el conjunt de tota l'illa.

Realment, aquestes xifres signifiquen, quan s'arriben a conèixer i a constatar, un *apaga i vámonos*. Si això és l'ordenació de l'oferta turística cap al futur, això és el mateix desastre al que anàvem sense cap tipus d'ordenació. Per tant, en aquest sentit, el Poot és inoperant en una de les direccions més importants, com era la d'establir la població, la capacitat màxima de cada zona, dins una visió global de conjunt de cada illa.

La reconversió hotelera, l'eliminació de places obsoletes és un altre dels aspectes fonamentals dels objectius a obtenir per aquest Pla d'ordenació de l'oferta turística. Diu el pla que s'han de reconvertir -o ho estima- 36.000 places turístiques, i aquí tornam a caure dins la confusió, quines 36.000 places turístiques són les que vol llevar el Poot per 36.000 milions de pessetes, perquè, segons el conseller Flaquer,

40.000 places turístiques són les que estan desapareixent en aplicació simple i estricta de la Llei de modernització hotelera, per tant, si és d'acord amb la Llei de modernització hotelera, sense cap cost per a ningú, perquè són places que desapareixen del mercat per la pròpia aplicació dels efectes de la llei. Per tant, aquestes 36.000 places de què parla el Poot s'han de sumar a aquestes 40.000?, són 76.000?, quines 36.000 són? Crec que es manegen magnituds sense solvència, sense justificació, sense seriositat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Triay, li prec que acabi.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Acab ara mateix, Sr. President, moltes gràcies.

Per tant, crec que ens trobam davant una proposta que no arriba a ser un pla, que no passa de ser n avanç, que no és una proposta final. I el cost d'eliminació d'aquestes places obsoletes és a càrrec del sector privat o és a juntar esforços econòmics entre les diferents administracions? Seguim amb atenció totes les seves presències públiques, cregui-m'ho, Sr. Conseller, i estam realment confusos perquè tant hem sentit que el Poot no ha de costar res a les administracions públiques com hem sentit que el Poot ha de ser necessàriament finançat en col·laboració amb l'Estat i amb L'Unió Europea, en temes d'esponjament.

Com que no tenc més temps, tractaré els altres punts si puc en una segona intervenció, però li voldria que altres aspectes absolutament confusos d'aquesta proposta són: L'obligació municipal d'adaptar el seu plantejament a les decisions del Poot, que no té cap termini, la gestió del pla, per a la qual, també d'una manera molt confusa, es parla d'empreses públiques amb participació de l'Estat. I un altres aspecte molt important -només deman un segon per dir-lo- és que aquest parlament va acordar que es fes el Pla director sectorial de l'oferta turística de les Illes Balears, de moment només s'ha fet el pla de Mallorca, significarà això que les altres illes podran resultar discriminades a hora de disposar de recursos que, amb una prelació que mai no va establir aquest parlament, es destinaran únicament a l'illa de Mallorca? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. En representació del Govern, té la paraula el conseller Sr. Flaquer.:

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bé, després d'aquesta interpel·lació feta pel president

del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Triay, la veritat és que se'm fa molt difícil poder fer qualche cosa més que replicar-li una per una les qüestions, molt fàcils i molt senzilles.

El finançament, vostè es preocupa molt pel finançament, jo li diré que hi ha un estudi econòmic i financer que, com qualsevol altre estudi econòmic, i sobretot que està fet en una determinada data, lògicament és susceptible d'una modificació i d'una actualització a les necessitats d'avui en dia, i no només cap amunt, vostè parla cap amunt d'increments, jo li puc dir que bona part de les coses que per ventura estaven previstes en el primer estudi, avui en dia ja estan fetes (obres en depuració, obres en carreteres, obres d'embelliment, etc.) i, en segon lloc, a vostè li preocupa no només l'evaluació del cost total del pla, sinó també la imputació del cost d'aquest pla a cada un dels agents. Jo li voldria reconèixer, Sr. Triay, el fet que això és important, que això és cert, però també voldria que vostè compregués la dificultat, jo esperava que vostè aquí em donàs, no només en aquest tema, sinó també en tants d'altres que ha anunciat, qualche tipus de solució, jo venia aquí amb la intenció d'aprendre de vostè un poquet, que vostè em digués a veure quina solució té en aquest sentit. Vostè creu que és possible que nosaltres, a un Pla d'ordenació de l'oferta turística, puguem incloure-hi el que hi ha d'aportar l'Estat central?, creu que això servirà de res?, vostè ho creu?, vostè creu que jo puc incloure dins el cost econòmic i financer i dins la imputació de cada un dels costos el que pot incorporar-hi la Comunitat Econòmica Europea?, ho creu realment? Jo crec que no ho creu.

Jo no he fet cap desmentit en relació amb el finançament municipal, no n'he fet cap ni un ni me n'he desdit ni una paraula, del que vaig dir a la comissió, una altra cosa és que vostè les interpreti com vostè vulgui. Jo he dit sempre que és possible que hi hagi un cost en infraestructura pública del Poot, que haurà de ser suportat, és possible, si no podem accedir a fons estatals, si no tenim aquesta sensibilització de l'Estat amb el fet que el turisme és la nostra principal indústria i que ha de tenir la mateixa actuació que tenen a altres sectors industrials i a altres comunitats autònomes, i que les haurien de tenir aquí, no només l'Estat central sinó també la Comunitat Econòmica Europea en un futur no molt llunyà; bé idò, si això no pogués ser, si no poguéssim trobar aquesta sensibilització ni estatal ni comunitària, és molt probable que, a alguna d'aquestes obres d'infraestructura que s'han de fer, hi haurà de fer front la Comunitat Autònoma i els municipis, i l'únic que he dit és que aquells municipis que hagin de fer qualche obra i que hagin de fer qualche tipus d'inversió pública seran lliures i tendran la decisió de dir si ho faran amb contribucions especials o si no ho faran, però, les contribucions especials, Sr. Triay, no les he inventades jo, les contribucions especials existeixen a les lleis financeres i fiscals des de fa molts d'anys, no les he inventades jo, és una decisió de cada ajuntament finançar les seves obres, encara que amb el pressupost municipal o encara que amb unes contribucions especials als seus veïnats; però, per favor, no confongui la gent i no digui que jo aquí m'he inventat el tema de les contribucions especials.

I amb impostos autonòmics? El mateix, si hi ha una sensibilització de l'Estat en aquest sentit, i si hi ha una sensibilització en el sentit que s'ha de punyir, que s'ha de pressionar la Comunitat Econòmica Europea per a aquest programa de medi ambient comunitari i per a aquests futurs programes del turisme com una indústria, perquè puguin coordinar actuacions i perquè puguin comprendre que les Balears vivim d'això i que necessitem obres d'infraestructura i finançament estatal i comunitari en aquest sentit, no se'n preocupi, que no hi haurà cap necessitat de fer cap impost autonòmic, no n'hi haurà cap ni una; l'únic que esperam és que l'Estat central qualche dia comenci a comprendre aquesta realitat.

Quant al nou creixement, que tant li preocupa, vostè només parla del que li convé, per què no parla vostè que aquí es va treure un decret de suspensió d'autoritzacions?, per què no ho conta, això? Perquè en aquests moments no hi ha cap Poot aprovat, no n'hi ha cap, això només és un document inicial, que està a exposició pública, i que, com qualsevol altra obra jurídica o legislativa és susceptible de millora, i en aquests moments vostè no diu, no conta, perquè no li convé, que estan suspeses totes les autoritzacions prèvies de llicències turístiques i no conta tampoc que aquest decret de suspensió va anar acompanyat, per restringir més el creixement, d'un instrument de caducitat de totes les autoritzacions prèvies anteriors, que endemés ha complit el seu termini de tres mesos i que, per les notícies que en tenim, se n'han executades ben poques i, en conseqüència, ens hem llevat de damunt un bon grapat d'autoritzacions prèvies, d'abans dels 30 metres i d'entre els 30 i els 60 metres, que ara ja no existeixen i no es poden executar pus; vostè no ho conta, això, perquè no li convé, però això és aturar el creixement

I per aturar el creixement no és necessari anar al Poot, a mi m'agradaria que m'explicàs si creu que comença a ser possible, dins la nostra comunitat autònoma, poder consolidar ofertes turístiques amb els requisits que s'estan imposant aquí i que no s'imposen a cap altra banda de tota la Comunitat Econòmica Europea. Vostè sap perfectament que ha de menester un solar amb una parcel·la mínima de metres, que llavors ha de menester tants de metres per plaça, una determinada categoria, etc. Quan vostè parla de creixement, cregui'm, Sr. Triay, que jo pens que vostè és a una altra banda, però no crec que a la Comunitat Autònoma balear.

I quan parla de l'ús residencial, doni'm qualche solució. Vostè diu que hem d'actuar en el sòl urbà, digui-ho clarament, vostè creu que hem d'actuar en el sòl urbà? Després, a la rèplica, té l'oportunitat de dir-me si vostè el que faria seria agafar un solar d'una pobra persona que el té dins una zona urbana consolidada, li llevaria aquella expectativa patrimonial, si l'indemnitzaria, a

veure què faria, jo el rept, a vostè, perquè em doni solucions en aquest sentit.

Finançament de retirada de places. Miri, jo tampoc no m'he desdit massa en aquest tema, des del principi vaig dir que jo creia que al Poot hi havia dos costs distints: Un cost públic i un cost privat. un cost públic d'infraestructura, de serveis d'equipaments, el sufragament del qual jo creia que s'havia de fer amb càrrec als pressuposts públics, vaig després que hi havia un cost de finançament, en el sentit que s'havia de procedir a la reconversió empresarial del sector, que això podia suposar una retirada de places del mercat les quals, per ventura, haurien de ser finançades. Des del primer moment vaig dir que creia que aquesta segona actuació de finançament de la reconversió empresarial, en la seva gran part, havia de ser suportada per l'empresa privada. Ara bé, després ens arriba un ministre de Madrid i ens posa el caramellet a la boca. No he estat jo qui s'ha inventat allò d'Europa, no som jo qui culparé Europa del fracàs del Poot, és el ministre de Turisme qui, en repetides ocasions, ha parlat de plans d'esponjament, de plans de regeneració i de plans de finançament de la retirada del mercat de les places obsoletes, cregui'm, Sr. Triay, que no s'ho ha inventat el conseller de Turisme, això, s'ho ha inventat, si és que s'ho ha inventat, jo crec que és cert, no dubt de les paraules del ministre, però qui ho ha dit, qui ho ha tret al mig del carrer és el ministre, no aquest conseller. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam al torn de fixació dels altres grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per fixar la posició sobre aquesta qüestió. Aquesta qüestió, al meu entendre, no és més que una continuïtat d'un debat que ja es va iniciar en el seu moment amb la comissió corresponent de turisme i al qual s'ha volgut donar una major dimensió duent aquest tema a la sessió plenària de la cambra.

En definitiva, he de dir que el que més ens preocupa d'aquesta qüestió és el fet de en quina situació es troben els "poots" de les illes de Menorca i d'Eivissa i Formentera. Sabem, perquè el conseller així ho ha manifestat, que s'havien començat alguns treballs previs en aquesta qüestió, però la veritat és que és una qüestió que és la que més preocupa en aquests moments.

Jo, pel que fa a la part corresponent al Poot de Mallorca he de dir que me sembla que les explicacions que ja s'han vengut donant per part del representant del Govern sobre aquesta qüestió són molt satisfactòries, en el sentit que ha manifestat -així ho va dir en comissió i ho ha manifestat públicament diverses vegades- que es produiria alguna nova exposició pública, per tant, he de coincidir que es tracta d'un document que encara es troba en fase d'elaboració, la qual

cosa fa molt difícil en aquests moments fer-ne una valoració crítica en un sentit o un altre, del document, sinó que hem d'esperar a veure com acaba aquest procés que ja està iniciat i que no està acabat. Jo comprenc que hi pugui haver nerviosisme per part del sector o per alguna part del sector sobre aquestes qüestions però jo crec que hem d'esperar a veure'n el resultat final.

Únicament, manifest aquesta preocupació, esper que serà entesa tal i com ja s'ha manifestat per part del Govern, però que quedés clar quan es procediria a poder tenir un document base de les illes menors, tant d'Eivissa i Formentera com de Menorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup PSM i EEM, Sr. Sansó, té la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Triay, vostè ho dit i ho ha dit molt bé, hi manquen uns criteris generals, no incorporats al pla director, és obvi que aquests criteris hi haurien de ser i no hi són, el pla oblida aquests criteris.

Durant aquesta setmana passada, vostè ho sap, Sr. Triay, hem tengut la compareixença del Sr. Conseller, totes aquestes coses s'hi han plantejat, bàsicament s'hi han plantejat les mateixes coses que vostè ha dit aquí, el Poot presentat -vostè i nosaltres ho sabem- bàsicament es redueix a una sèrie de criteris per mirar de racionalitzar la planta hotelera, més la futura que la ja existent; per tant -ho repetim- el Poot, almanco el Poot que coneixem, neix molt coix i legalment molt limitat.

Hi ha actualment 514.000 places d'allotjament, però amb aquest Poot se'n podran assolir 983.000, és fàcil imaginar el resultat d'ofegor en funció de molts dels recursos turístics que ja estan al límit, i del qual ja han sobrepassat, són aquests indicadors de la capacitat d'acollida turística.

El Poot considera també una superfície mínima d'ocupació, però els resultats reals en són contradictoris.

Una de les característiques més greus i preocupants de les nostres zones turístiques és la mescla desordenada i superposada d'usos sense ordre ni control. Hem pogut veure com el Poot, aquest tema, no el toca, no té cap sentit que el Poot no el contempli ja que si el Poot aplica un criteri massa unificat per a totes les zones, creim que no és bo perquè no totes les zones tenen les mateixes característiques.

El Poot predica, com a objectiu principal, l'augment de la qualitat turística, però en canvi, una de les grans mancances, és cercar aquesta qualitat turística.

Un altre perill greu que no preveu evitar el Poot és la mescla i substitució posterior del tipus o estil de demanda turística existent a la zona. El resultat és conegut per tothom, és la degradació progressiva de la morfologia i el metabolisme turístic.

Els resultats són clars, els resultats s'han exposat, jo diria que el Poot va per a llarg, el Poot és un debat no acabat, un debat del qual el Sr. Triay ens ha recordat que fa anys que el tenim; però jo, Sr. Triay, pèns que continuarem amb aquest debat per molt de temps. Nosaltres l'hem exposat diferents vegades i continuarem amb aquest debat perquè per a nosaltres hi ha una qüestió bàsica, una qüestió que creim fonamental per dur endavant el Poot, nosaltres creim que si aquest Poot es volia dur endavant, hauria de venir com a projecte de llei, hauria de venir com una llei que obligàs tothom.

Entenem que la manera com s'ha dut el Poot és un munt d'intencions, no les negarem al conseller ni no les negarem a ningú, poden ser molt bones intencions, però hem de dir que el buit legal que aquest suposa és molt més important que aquestes intencions.

També s'ha dit la qüestió del finançament. Jo crec -i també ho volem dir- que un finançament demanat a Europa, demanat a Madrid, demanat on sigui, si s'hi va amb aquest pla, crec que no tindrà un pes fort per aconseguir aquest finançament. Per això creim que un Poot que no hi vagi consensuat, un Poot que no tenguí el suport d'aquest parlament, molt difícilment aconseguirà un finançament d'aquesta Europa. Almanco amb aquests criteris, creim que seria molt més lògic anar-hi amb un consens, anar-hi amb una llei a la mà, crec que molt difícil ho tendrien per oposar-se a aquest finançament. Si hi va, aquest pla, com el coneixem, esperem que no, perquè per a això hi ha hagut unes al·legacions, el Sr. Triay ho ha dit, per a les quals el Sr. Conseller ens ha dit que esperem, que de moment no les han estudiades; crec que certament hem d'esperar, el que passa és que fa molta estona que esperam i que, els qui havíem plantejat el Poot com una esperança per al futur d'aquestes illes, començam a veure que aquest futur de cada dia és més enfora i de cada dia és més negre.

Per tant, nosaltres esperarem la moció que ens pugui dur el Grup Socialista, però, possiblement, amb aquests criteris estarem d'acord amb ells perquè no és tant el que ens separa, principalment quan es plantegen segons quines coses en el Poot actual. Esperarem, com li dic, i crec que tindrà el nostre suport o el podrà tenir perquè crec que es farà gaire enfora del nostre plantejament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Per fixar la posició del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El nostre grup, davant aquesta interpel·lació, reservarà la seva intervenció més extensa a la moció que se'n derivarà, però, Sr. Conseller, no se'n preocupi, pot explicar el que vulgui que això derivarà en una moció on els grups no tan sols fixen la seva posició, sinó el seu criteri.

Però sense entrar en debat, sí que voldria fer una sèrie de matisacions o una sèrie de consideracions i afirmacions per part del nostre grup.

Aquesta figura del Pla d'ordenació de l'oferta turística indiscutiblement té un abast a tot el territori de les Illes Balears, s'ha començat per l'illa de Mallorca, i que, per tant, açò té un cost, allò que vostè denomina el cost financer, i que en aquest cost han de participar de manera subsidiària totes les administracions, absolutament totes les administracions. Per a nosaltres constitueix una autèntica esperança que el ministre competent en la matèria agafi la senyera d'un municipi en concret per fer-hi un pla experimental entorn a aquest pla de l'oferta turística, fins i tot quasi comproment fons europeus, com i amb què, Sr. Conseller? Jo li ho vull recordar, *siempre y cuando me admitan que esto es política de medio ambiente*. La cosa és clara, o s'entra de ple dins els fons de cohesió europeus o si no, promeses, però pocs doblers.

L'any 95 hi haurà un canvi radical d'aquests fons estructurals europeus, d'aquests fons de cohesió, i concretament a Espanya pertoca, i així ho exigeix l'Administració central, el màxim de projectes possibles perquè aquest finançament no es perdi. Es tractarà de tenir molta imaginació, crec que pot tenir-se, perquè aquest Poot, aquest, el que afecti l'illa de Menorca en un futur i el que afecti Eivissa i Formentera no quedin exclosos d'aquests fons.

Jo li deman que, independentment de les interpel·lacions i de les (...) que hi pugui haver entre grups de l'oposició i Govern, es presti el màxim de col·laboració a qui realment pot negociar amb la comissió europea, que és Madrid, i per a açò trobarà sempre el nostre suport.

Quant al creixement, crec que està previst, no només perquè siguem en un moment de crisi i que les lleis del mercat són les que regulen l'oferta i la demanda, sinó que aquest creixement, encara que hi hagués una gran demanda, està perfectament contingut, sobretot amb la suspensió cautelar d'aquestes llicències prèvies, però, per si açò no era prou, s'ha de saber que hi ha un decret d'aplicació, que a les Illes Balears és impossible construir cap instal·lació turística, hotel, que com a mínim no sigui de quatre o cinc estrelles i apartaments de tres a quatre claus; açò indiscutiblement, quant a la

leva qualificació, és una qualificació d'un turisme de qualitat. Allò que tal vegada no hi ha són els inversors que estiguin disposats encara a jugar-se-la amb aquests establiments, però açò ha de venir.

No podem acceptar, per part del nostre grup, que açò no hagi estat un pla participatiu, perquè hi ha hagut una exposició al públic i, per tant, s'hi han pogut presentar al·legacions, en aquest moment es fa l'anàlisi de totes i cada una d'aquestes al·legacions per veure quines són les que es poden acceptar i les que no, i em consta també que hi ha hagut participació dels diferents grups parlamentaris tant a títol individual, no com a grup, que s'ha interessat per aquest tema com també de totes les forces polítiques independentment de la institució que representin. I per una altra banda, Sr. Conseller, l'ànim que continuï endavant amb aquesta feina, que vagi avançant també en la recollida de dades, que és el procés que hi ha ara en aquest moment per a la confecció del Pla d'ordenació turística de Menorca i d'Eivissa i Formentera, perquè, en definitiva, aquest Pla d'ordenació de l'oferta turística haurà de tenir necessàriament tractaments diferents en funció de les illes de què es tracti, independentment que els criteris generals han de ser inspiradors per a tota la Comunitat Autònoma. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, la paraula clau ara és esperar, però si per patrocinar un acord entre constructors i hotelers, per exemple, no s'ha hagut d'esperar cap informe tècnic, si per tractar amb el ministre, tan famós avui aquí, que el que ha dit és que *el plan está verde, el Poot está verde*, aquesta és la conclusió del ministre, però ell sabrà què en pensa fer; per tractar, per recaptar, per promoure finançament no han hagut d'esperar res. Per llançar diàriament missatges sobre qui el finançarà, qui no, com, si és una demagògia dir que el pla no atura el creixement o no, no fa falta esperar, per què ha d'esperar aquest parlament per conèixer les directrius i els criteris del Govern, els criteris polítics del Govern en relació amb aquest pla i amb aquest moment?

El finançament del pla no és un problema d'actualització de xifres, és un problema d'inconsistència total de l'estudi que s'ha presentat, i no fa falta que ho digui jo, se'n vaig a l'informe de la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca, de la qual, com se sap, estam absolutament expulsats a les tenebres exteriors, que la formen el PP-UM i les persones nomenades pel PP-UM a Mallorca, que és aquí on hi ha el Poot, i veuran què diuen de l'estudi econòmic-financer del seu pla, que després, el Consell de Mallorca ha assumit com a resolució. Ja li dic, a municipis estudiats, la desviació és del 250 al 300%, això és inconsistència total, això no és que

s'hagi d'actualitzar, això s'ha d'oblidar i a una altra gent, perquè aquesta que ho ha fet està desqualificada pel fet d'haver fet aquest paper, han d'encarregar-se un nou estudi absolutament. Perquè sense fonts de finançament, claredat; no hi ha planificació, quina planificació hi ha si no se sap qui ha de pagar res?, com es pot protagonitzar un projecte al qual no es pensa donar cap finançament propi, del qual només es pensa per sota i per sobre, però que del mateix nivell encara no hem sentit cap paraula de quins compromisos hi ha per a aquest pla?

Mesures cautelars, és clar que han pres vostès mesures cautelars, nosaltres les vàrem demanar el 87, les mesures cautelars, quan es va produir el gran allau del decret "Cladera", de l'anunci del decret "Cladera-2" de 60 metres: en aquesta cambra trobarà tota classe d'antecedents de mesures cautelars, no les varen voler prendre, també les vàrem demanar l'any 92 al seu antecessor i amb xifres molt més altes, oficials, que les que vostè ha manejat de places turístiques encara pendents, de 30 metres, no les varen voler prendre, a la fi les han preses, bé està, el desastre ja està fet, qualche cosa aturaran, però no es posi tantes medalles perquè això és ja el final de tot un procés que s'havia d'haver aturat en un principi.

Però, a més, basta sentir el conseller per veure els errors de criteri bàsics que hi ha en el plantejament del Poot. ens parla de mesures cautelars, ens parla dels hotels de 60 metres o dels hotels de cinc i quatre estrelles, però si el gran problema a aquestes hores no són ja els hotels, el gran problema de les zones turístiques és el creixement desordenat i massiu d'actuacions residencials que entren clandestinament en el mercat turístic, això és el que degrada les zones turístiques, i d'això res de res, ho han posposat absolutament, han dit que els ajuntaments arreglin els seus plans generals i ni tan sols han dit en quin temps i, a més, això no basta perquè hi ha ajuntaments que encara no han adaptat el seu planejament a la llei del 75, han passat devuit anys, n'hi ha encara que no l'hi han adaptat; els ajuntaments tenen una gran inèrcia per adaptar els seus planejaments, quan canvia la majoria municipal, destitueixen l'equip tècnic, aturen els treballs, canvien de criteris, estan anys i anys per fer una revisió de normes o de plans generals. Per tant, hi ha d'haver mesures molt més concretes, i no em digui que (...) perquè som a una interpel·lació, la moció ja vindrà, és la part propositiva, avui és la interpel·lació, que es demanar-li, a vostè, què en pensa.

Cada vegada que li toquen el tema del creixement i se li diu que el creixement que permet el Poot és un 10% menys que l'absolut i aberrant creixement que permet la suma de tots els planejaments municipals, surt aquí a tocar el flabiol i diu que no hi ha creixement, com que no hi ha creixement? Idò, totes aquestes places per a qui són?, o és que, a les zones turístiques, vindran a viure-hi de Madrid i de Barcelona i hi crearan una

gran capital del Mediterrani? No, són al mercat turístic totes aquestes places, siguin apartament-habitatges, siguin segons habitatges unifamiliars, són en el mercat turístic i se'n permeten 913.000 menys 500 i busques, aquesta és la diferència, açò que en llevam la població permanent, i en resulta el 192%, i vostè -i ara comprenc perquè ho va dir-, va dir exactament això, perquè ho ha confirmat, és demagògic i sembla la confusió presentar el Poot com un instrument capaç de frenar l'increment quantitatiu de l'oferta turística, si això és així, això és una autèntica estafa, és una estafa, si dir que el pla no atura el creixement és sembla la confusió i la demagògia és que vostès ens han enganat, ens han enganat en la pròpia memòria, que diu que el Poot representa una planificació quasi integral de cada una de les zones, aquí on diu el territori, l'aigua i l'energia no són recursos il·limitats, i més encara en àmbits insulars, per la qual cosa el racional i equilibrat imposa la necessària planificació i programació, i vostès ja se n'han preocupat, d'agafar aquestes paraules, posar-les a un article i signar-les, com si les hagués redactat vostè, exactament amb aquestes paraules. Però o tan sols ho diuen els autors del Poot, ho diu vostè en els articles que vostè o els seus funcionaris li han preparat.

Per tant, és clar que el Pot tenia una voluntat, en absència de directrius d'ordenació territorial, de planificació integral. Vostè no vol que la tenguí, vostè no vol que li mencionin aquí que això no atura res, que som on érem, que o immobilitzam res, que, efectivament, no s'hi podran fer hotels, però i aquesta és la solució a tots els problemes que tenien plantejats quan, realment, les capacitats de creació de residències per al mercat turístic continua intacta?

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Ja he acabat, Sr. President.

Jo crec, i que consti que jo vull que aquest Pla de l'oferta turística vagi endavant, vull estimular-lo a vostè que hi vagi, però vull que vagi en la bona direcció. Voldríem que hi hagués unes directrius d'ordenació territorial perquè creim que és l'instrument adequat, però, ja que hi ha una incapacitat reconeguda, una incapacitat total, per a la pròxima legislatura -sempre és un tema per a la pròxima legislatura i no per al mes que ve- aquest Pla d'ordenació de l'oferta turística servís pel que havia de servir; però ja veig que, com va dir algú, l'anterior conseller: La hi havia clavada fins al mà nec, però me l'he de treure. I vostè, efectivament ajuda a treure-la, això significa que, aquest Poot, l'haurà descafeïnat vostè o l'haurà descafeïnat el seu antecessor, ens és absolutament indiferent, però cafè-café, no ho és. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Per a la contrarèplica, té la paraula el conseller Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Avui horabaixa, quan estava allà segut, he vist pujar aquí el president del Grup Parlamentari Socialista i quasi m'he espantat, he dit: uep!, això és seriós, no surt el portaveu en matèria turística, es veu que el tema està ben preparat, es veu que donaran bastant de branca, però, Sr. Triay, he quedat perplex, perplex perquè vostè m'ha dit una sèrie de coses a les quals contestaré una per una i crec que m'haurà de donar la raó a quasi totes.

Miri, hem d'esperar, per a una cosa no poden esperar, per aquella altra no poden esperar i nosaltres hem d'esperar, vostè no ha esperat res, vostè té el pla a exposició pública i vostè no hi ha fet al·legacions, el Grup Parlamentari Socialista no hi ha fet al·legacions, i vostè diu que està esperant? Vostè té un Pla d'ordenació de l'oferta turística damunt la taula del seu despatx al qual no ha fet al·legacions.

Finançament. Li dic que s'està revisant, ho cregui o no, el cost econòmic i financer del Poot. Després jo amb vos`te crec que tenc un problema molt important, l'hi he de dir molt clar, jo no sé si és que no m'explic, si és que vostè no m'entén o el que és pitjor, i crec que és el que passa, que vostè no em vol entendre. Jo no li he dit en cap moment que la Comunitat Autònoma no hagi de suportar res del finançament d'aquest pla, no li ho he dit en cap moment, el que li he dit és que no estam pensant en crear impostos autonòmics, que és molt distint, el que passa és que vostè entén cada pic el que li convé, no el que jo li dic, el que li convé.

L'ús residencial. Bé, és ver, la veritat és que hi té raó, té bastant de temps per estudiar això, supòs que quinze dies, tres setmanes o un mes per fer la moció, veurem, amb aquest temps que té per estudiar-ho, si és capaç de venir aquí a dir-nos què faria vostè amb l'ús residencial dins el sòl urbà. Jo esper, li ho promet, li don la meua paraula que jo esper amb tota ansietat el dia de la moció perquè el Sr. Triay, president del Grup Parlamentari Socialista, vengui amb *el maná del cielo* i ens digui què faria amb el sòl urbà de l'ús residencial, ho esper, perquè jo li he dit, li ho vaig dir a la comissió i li ho torn a repetir, que aquí hi ha problemes molt importants, problemes tan importants que fan que el seu propi partit digui aquí coses completament distintes de les que diu a altres ajuntaments, i ja li'n vaig posar l'exemple, jo som regidor de l'Ajuntament de Capdepera i el seu batle de l'Ajuntament de Capdepera, del Grup Socialista, em va demanar precisament tot el contrari d'això que vostè em demana aquí, és a dir..., miri, som regidor de l'Ajuntament de Capdepera amb molt d'orgull i amb molta d'honra. Li insistesc i li repetesc, ja li ho vaig dir l'altre dia, que el seu batle allà precisament deia tot el contrari, que no, que hi havia d'haver més ús residencial, hi havia d'haver més ús residencial, més

solars, que no s'hi podia incidir tant com s'hi incidia; posin-s'hi d'acord, vengui vostè amb la moció d'aquí a un mes o dos i digui'm: Sr. Flaquer, jo faria això. I vostè haurà d'explicar com ho faria jurídicament i econòmicament, perquè està per veure si és possible desclassificar sols urbans, vostè és urbanista i pareix mentida, està per veure què pot costar això, està per veure què pot costar econòmicament que vostè es plantegi la possibilitat d'expropiar drets i expectatives per part de particulars.

En conseqüència, Sr. Triay, he quedat, com li deia, bastant perplex, em pensava que seria molt més alt el debat, em pensava que la qüestió seria molt més profunda, jo l'emplaç, com li dic, que d'aquí a quinze dies o un mes vostè em vengui amb les solucions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Moció RGE núm. 3460/93, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política financera de la Junta d'Aigües, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2894/93.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a la Moció 3460, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política financera de la Junta d'Aigües. Aquesta moció ve derivada del debat de la Interpel·lació 2894. Té la paraula, en nom del grup proposant, el diputat Sr. Alfonso.

Sr. Moll, per favor, pot fer lectura del text de la moció?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President.

"Primer. En el termini de dos mesos el Govern de la Comunitat presentarà al Parlament de les Illes Balears un pla de finançament a curt, mitjà i llarg termini de l'Ibisan i de la Junta d'Aigües. L'esmentat pla inclourà necessàriament:

a) Accions de reconversió del deute, comprenent la situació actual, el previsible resultat futur així com els costos de la reconversió.

b) Els projectes d'inversió nova tant en depuradores com en proveïment d'aigües, incloent-hi les fonts de finançament i les previsions d'amortització.

Segon. El Govern de la Comunitat Autònoma efectuarà en el termini de sis mesos auditories comptable, econòmica i financera de l'Ibisan dels anys 1989, 1990, 1991, 1992 i 1993, d'acord amb el que preveu l'article 90 de la Llei de finances. Les esmentades auditories, que s'hauran d'adjudicar per concurs públic, seran presentades immediatament al Parlament de les Illes Balears.

Tercer. El Govern de la Comunitat Autònoma elaborarà en el termini de sis mesos els estudis necessaris dirigits per la Intervenció General per comprovar l'existència o no d'accions o omissions que puguin donar lloc a responsabilitat, d'acord amb el que preveu l'article 100 de la Llei de finances. Els esmentats informes es presentaran immediatament al Parlament de les Illes Balears."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Sr. Alfonso, té paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Fa poc més de tres mesos es va veure davant aquest parlament una interpel·lació sobre la situació financera de la Junta d'Aigües i, especialment, per se absolutament desastrosa, de l'Ibisan. Com que en fa tant de temps, pensam que és important recordar els trets més importants d'aquesta interpel·lació, i, dins aquells trets, el que pareixia, de les manifestacions tant del conseller com dels distints grups, que tenia un consens.

Primera situació, la situació financera de l'Ibisan és quasi desesperant, constatació feta pel conseller, feta per tots els grups parlamentaris. Una altra constatació amb la qual s'estava pràcticament d'acord, el cànon d'aigua i les subvencions, enormes subvencions, que aporta, via Junta d'Aigües, la Comunitat Autònoma a l'Ibisan no serveixen per mantenir econòmicament i financera l'Ibisan i, per tant, aquest s'ha de continuar endeutant fins al punt que l'endeutament de l'any 1994 no basta ni per pagar amortització d'interessos de deutes anteriors. I també quasi constatació, encara que, amb això, hi va haver un poc més de desacord, aquesta situació de l'Ibisan posava en un perill evident l'evolució financera de la mateixa comunitat autònoma. Una altra constatació, i a la millor molt més important, perquè això és temps passat, encara que el temps passat és molt important, és que l'assumpte de depuració d'aigües al qual hem d'afegir el tema de l'aigua en alta, que no es un tema menor, però el tema de depuració d'aigües no s'ha acabat, el conseller ens deia que haurem d'entrar quasi immediatament en dues noves operacions d'inversió: L'operació de renovació de totes aquelles depuradores en un estat realment dolent i una nova operació de depuració terciària, inversió prevista, de paraula i en el passadís, més o manco -els més o manco són importants-, entre vint i trenta mil milions de pessetes. Una altra constatació amb la qual pareixia que el conseller estava d'acord, i quan dic el conseller vull dir el Govern, la planificació de la Junta d'Aigües, Ibisan inclòs, i la seva gestió han estat un autèntic desastre; òbviament, i dic que hi estàvem d'acord amb matisacions, però, per principi, amb les paraules que utilitzava el conseller, pareixia que no hi havia massa diferències en aquestes constatacions.

El Grup Parlamentari Socialista, per tant, va presentar la moció llegida i que avui veim. Què intenta aquesta moció, per no tornar-ne a parlar? En primer lloc, òbviament, intentar salvar els mobles, com diuen a Mallorca, que el Govern faci un pla de finançament a curt, mitjà i llarg termini de l'Ibasa i de les accions de la Junta d'Aigües, hi hauríem d'incloure Ibagua, perquè és un organisme del qual no sabem si està creat, però que tindrà una funció importantíssima, hi hauríem d'incloure també Ibagua. En aquell moment, quan presentem la moció, és obvi que Ibagua ni està creat i que només és en projecte a la Llei de pressuposts. I què inclourà aqueix pla? Primerament, accions de reconversió de deute, i aquí hem de dir que hem vist als diaris certes manifestacions d'accions de reconversió de deute, però nosaltres creim que davant un problema de la magnitud de la qual estam parlant, el Parlament n'hauria d'estar perfectament assabentat, perquè el problema de reconversió de deute no es tracta només de fer la bolla perquè caigui un poc més enfora, sinó que es tracta que aquesta bolla no creixi i es pugui cobrir, i, quan deim que es pugui cobrir, és que el pressupost de la Comunitat Autònoma pugui afrontar la situació on aquesta reconversió de deute ens duu; òbviament, tota reconversió de deute té uns costos, també els hauríem de conèixer, no parlem de mil milions, parlem sobre desset mil milions de pessetes. És obvi, a la segona part de la primera proposta, que també un pla d'inversió nova, de projectes d'inversió nova, i aquí s'inclouen tant les depuradores com el proveïment d'aigua; i si agafam les fonts de finançament, que poden ser de l'Estat, de la Comunitat Europea, de la Comunitat Autònoma, etc., i les previsions d'amortització.

Estam parlant, ho ha dit el conseller avui, d'una empresa pública, exactament és un institut, però una empresa pública, l'empresa pública ha d'amortitzar; si té patrimoni, si té actius, els ha d'amortitzar i, per tant, aquestes previsions d'amortització han d'estar incloses dins aquell pla financer.

A mi em paeix que aquesta primera proposta és una proposta molt positiva, molt, perquè els representants del poble d'aquestes illes puguin ajudar, en la mesura del possible, el Govern a afrontar l'enorme problema financer que té el tema d'aigua, d'alta i de baixa, la depuració d'aigua i el proveïment d'aigua, aquests darrers mesos no es parla de res més en aquesta comunitat autònoma, es parla de dur vaixells d'aigua, es parla d'expropiar pous, es parla d'altres projectes, i tot són problemes d'aigua, per tant, la suma d'inversions pot ser una quantitat molt considerable i creim que és imprescindible que el Parlament conegui quins són aquells plans, quines són les inversions, quins són els projectes i com es finança tot això, si per deute, si per fons europeus, si per ics, és igual, com es finança tot això o quines previsions hi ha.

Al segon punt pensam que és una qüestió de pura neteja financera i econòmica. Demanam una cosa normalíssima, tan normal que és obligació, però que no es fa, que es facin auditories completes del funcionament de l'Ibasa; auditories completes, no demanam res que no s'hagi de fer, hi haurien de fer cada any l'auditoria, i no només la hi haurien de fer

cada any sinó que la hi haurien de presentar cada any. Nosaltres demanam que aquestes, ja que el Govern no les ha fetes, es facin per auditors externs convocats per concurs públic, senzillament perquè és massa habitual que els auditors de la Comunitat Autònoma externs siguin sempre la mateixa empresa, és, com a mínim, no lògic, n'hi ha moltes i sempre és la mateixa, nosaltres demanam que es faci un concurs públic amb totes les especificacions que diu la llei que han de tenir les auditories i que estiguin dirigides per l'interventor general. Jo els vull recordar, senyors diputats, que la llei obliga el Govern a fer un procediment d'auditoria *a posteriori* que tenguí com a mínim comprovació ingressos i pagaments, comprovació de documents justificatius, comprovació material d'existències, verificació de llibres de comptabilitat, comprovació de l'eficàcia organitzativa i de gestió de l'empresa en ordre al compliment dels objectius financers d'aquesta -ma no n'he vista cap a les que ens han arribat- i, òbviament, aquestes auditories es faran sota la direcció de la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, però diu més, es faran de manera anual, entre dia 1 de febrer i dia 31 de maig de cada any. Bé nosaltres demanam que es faci, i que, per fer aquelles auditories, es faci un concurs públic. Però demanam una passa més, la qual crec que és imprescindible, i per tal d'aclarir dubtes, dubtes que tothom pot tenir quan les magnituds que manejan són d'aquest abast, demanam que, per l'interventor general, la cosa sigui seriosa, que hi facin els estudis necessaris per comprovar si hi ha o no, en les accions o omissions dels responsables d'aquestes accions o dels responsables d'aquestes empreses, responsabilitats d'acord amb l'article 100 de la Llei de finances.

En definitiva, feim una primera part de la moció, la qual voldríem que s'entengués com a de participació de tot el Parlament en el més greu problema econòmic i financer que té la Comunitat Autònoma i on es preveu el major cúmul d'actuacions inversores en el futur d'aquesta comunitat autònoma, que el Parlament se n'assabenti, que sàpiga de què va, que conegui el tema, que el pugui debatre i que pugui evitar, en la mesura del possible -ningú no és perfecte-, amb les seves opinions que el desastre financer s'incrementi a la Junta d'Aigües i Ibasa.

I dos punts més que són d'obligat compliment pel Govern: que es facin les auditories previstes a la Llei de finances, que no es fan ni s'han fetes i no han estat presentades, l'únic que s'ha presentat són informes de gestió, això no són auditories. A cap de les auditories que s'han vist, auditories que no són auditories, com deia a la interpel·lació, hi ha la signatura del interventor general, com ha de ser, com diu la llei, que es facin les auditories previstes a la llei i que lògicament l'interventor general faci els estudis precisos per si hi ha responsabilitat en les actuacions dels responsables i que es depurin aquestes responsabilitats.

Creim que el tema és molt gros, creim que la situació financera que Ibasan duu a la Junta d'Aigües i a la Comunitat Autònoma és una situació financera que hauria de preocupar molt el Govern. He vist que el conseller d'Obres Públiques ni s'ha acostat per aquest parlament -supòs que no deu ser per aquí-, i va dir que li preocupava molt. No hem vist cap mesura presa pel Govern de la Comunitat Autònoma per posar en marxa, llevat de certes manifestacions fetes als diaris, unes accions coherents, lògiques, debatudes, pensades i discutides en el Parlament per tal de solucionar aquesta papereta, que és molt grossa.

Senyors del Govern, els deman un exercici de responsabilitat, exercici de responsabilitat que pareix que només podran tenir si donen participació als elegits pels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma i aclareixen de forma definitiva els comptes tant d'Ibasan com de la Junta d'Aigües. Moltes gràcies.

(L'Hble. Sr. Vice-president primer substitueix el Molt Hble. Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Davant d'aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista, titulada política financera de la Junta d'Aigües, hem de dir que al nostre grup, i particularment a aquest diputat, preocupa el tema, ja no només en el seu aspecte financer, sinó fins i tot la política de la Junta d'Aigües en general, la política en general.

Però cenyint-nos al tema de la moció, a la política financera, hem de dir, dels tres punts que conté aquesta moció, que ens pareix que el punt primer, amb els seus dos apartats a) i b), se cenyeix perfectament a una cosa que és convenient, és bona en general per a la política d'aigües de la nostra comunitat autònoma i, sobretot, per aclarir aquesta política financera, aquest finançament a curt, mitjà i llarg termini de l'empresa Ibasan i de la pròpia Junta d'Aigües; per tant, donarem suport a aquest punt número 1 i, concretament, tant pel que fa a les accions de reconversió del deute, amb tot el que explica la moció, com als projectes d'inversió nova tant en depuradores com en proveïment d'aigües, incloent-hi naturalment, com que es tracta d'aigües, les fonts de finançament i les previsions d'amortització.

Quant al punt número 2, creim que també encerten, els proponents de la moció, perquè també invoquen l'article 90 de la Llei de finances, i l'article 90 diu clarament que la intervenció prèvia d'operacions de les empreses públiques dependents de la Comunitat se substituirà, en tot cas, per procediments d'auditoria; excús llegir-los el text complet de l'article, però diu clarament que és una cosa preceptiva i tampoc no tenim cap inconvenient a donar-li suport.

No passa el mateix amb el punt tercer, perquè es treu aquí o millor dit, d'acord amb el que preveu l'article 100 de la mateixa Llei de finances, i d'aquest article 100 ja no podem dir que faci referència a procediments obligats, preceptius, sinó a unes mesures a adoptar en cas de presumptes irregularitats.

Per tant, a aquest últim punt, no li donarem suport, però sí a l'1 i al 2, tal com he expressat abans. Això és tot quant hem de dir respecte d'aquesta moció del Grup Parlamentari Socialista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, per fixar posició sobre aquesta moció em permetré en un minut, perquè el portaveu del Grup Socialista hi ha passat molt ràpidament per damunt, però, per mor de fer més de tres mesos que es va debatre la interpel·lació, és convenient recordar quina és la situació d'Ibasan que ens duu al debat del dia d'avui.

Una previsió d'endeutament al pressupost de 1994 de 2.750 milions més, els quals s'afegiran al deute pendent, ens situarà, si es compleixen aquestes previsions, a finals del 94 en un deute a llarg termini de 16.800 milions de pessetes. No només això, i en parlàvem fa uns moments amb una pregunta que dirigíem al Govern, hi ha el Decret 51/92 i l'ordre conjunta dels consellers d'Hisenda i d'Obres Públiques, de dia 19 d'octubre del 93, que regulen les compensacions per obres de sanejament d'aigües mitjançant autoritzacions del president de la Junta d'Aigües als indemnitzats per concertar operacions de presteques a més de deu anys, naturalment a càrrec de la Junta d'Aigües.

El mes de novembre, concretament en sessió de dia 30 de novembre, el conseller d'Obres Públiques ens va respondre dins aquesta mateixa cambra que les previsions d'indemnitzacions eren de 2.900 milions de pessetes. No en sabem quants, d'aquests 2.900 milions de pessetes, s'hauran de pagar mitjançant operacions d'endeutament a llarg termini, que s'afegirien a aquests 16.800 milions de pessetes; avui realment ho volíem aclarir amb una nova pregunta, que ha estat contestada d'una manera no satisfactòria al nostre entendre.

De moment, per tant, és aquesta la situació, un endeutament mínim, segur de 16.800 milions de pessetes més el que pugui venir per aquestes operacions de crèdit a llarg termini, que s'hauran de subrogar a la Junta d'Aigües.

Segon element, i el Sr. Alfonso hi ha fet una al·lusió també, el finançament previst mitjançant el cànon de sanejament d'aigües. Quan se'ns va presentar el projecte de llei hi havia tot un estudi econòmic de finançament de les inversions en matèria de depuració que s'han esbucat quan el nivell d'execució ha estat baix, de moment no arriba al 50%, pareix que va millorant amb el temps, però realment no està complint les previsions.

Un tercer element, al qual el Sr. Alfonso em pareix que no ha al·ludit, on volia fer un incís, el funcionament de l'Ibasan. El funcionament de l'Ibasan com el del les empreses públiques en general que, en teoria, han de servir per agilitar l'Administració i conseqüentment per abaratir costos, al nostre entendre, fan tot el contrari. Les adjudicacions a dit no provoquen baixes que les subhastes públiques assegurin i així tenim unes depuradores més cares del que podrien ser amb una gestió més transparent; no parlem de les contractacions de personal polítiques, de les quals hem tengut ocasió de parlar altra vegada, caps de llista, militants del partit popular que farceixen el personal de l'Institut Balear de Sanejament.

Per tant, molt d'acord, es necessita un nou pla de viabilitat, previsions d'ingressos reals, de noves inversions, de les indemnitzacions totals que queden per fer, amortitzacions; d'acord que són necessàries les auditories. Però aniríem un poquet més enfora encara, hi faríem la nostra aportació avui. És a dir, es tracta de fer una planificació a llarg termini, per a la qual, tal vegada, la moció dona els elements suficients, però, aquesta planificació, en què hauria de consistir? Evidentment, quant al capítol de despeses, inventariar, pressupostar les depuradores que ens falten, pressupostar la renovació de les que ja ens queden obsoletes i, molt important, començar a fabricar aigua; la reutilització de les aigües depurades, la depuració terciària, amb un pla de substitució de reguius, amb un pla de substitució del reguius de camps de golf que encara utilitzen -la majoria d'ells- aigua de pous, ja no diré aigua potable, aigua de pous, substituir-la per aigua de depuradores; i, finalment, recuperació d'aqüífers, iniciar d'una manera molt decidida la recuperació d'aqüífers.

Com veuen, la tasca és immensa i segurament és el problema més gran que té la Comunitat Autònoma en aquests moments, realment la dramàtica manca d'aigua potable per a la població és el repte que haurem d'afrontar aquests propers anys, que haurà d'afrontar la Junta d'Aigües, la qual fins ara ha fet una deixadesa absoluta de les seves obligacions; d'això, en parlarem un altre dia perquè no és objecte de la moció d'avui.

Però tornem a la planificació, planificació dels ingressos, evidentment partir per renegociar aquest deute, que realment pesa com una llosa sobre totes les finances de la Comunitat Autònoma; intentar millorar la gestió del cànon, fer-ne una bona gestió; però també gestionar tot el cicle de l'aigua; i sobretot, evitar i combatre decididament l'especulació, cosa que també es debatrà en aquesta cambra, però és immoral que avui a Mallorca hi hagi gent que s'enriqueixi, que faci

negoci amb el proveïment d'aigua a la població. Crec que si algú ha de vendre aigua depurada als camps de golf, que pot ser una font d'ingressos, ha de ser l'Administració, ha de ser l'Administració, una empresa pública o un organisme autònom com la Junta d'Aigües.

Per tant, crec que es tracta de fer una planificació a mig termini com a mínim, que tenguí en compte tots aquests factors, que es comenci a actuar d'una manera molt més assenyada i, en definitiva, creim que aquesta moció, tal vegada, al nostre entendre, agafada amb un poquet més d'ambició comença per donar solucions i, per tant, el nostre grup votarà a favor tots els seus punts. Gràcies.

(El Molt Hble. Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Alfonso, yo hoy he recordado la primera vez que salí a esta tribuna, bastante nervioso, por cierto, y me tocó discutir con usted, y empecé por decirle que era usted muy veterano y que yo era un novato, han pasado ya muchos años, nos han salido más canas a usted y a mí y ya me parece que somos los dos veteranos. Empezó usted por salir aquí a contarnos una cosa y a hacernos comulgar a todos con ruedas de molino, de manera que todos hemos estado de acuerdo, incluido, por supuesto, el Gobierno en pleno y, cómo no, el grupo parlamentario al que yo represento, que la situación del Ibasan es cuasi desesperada, que el canon no basta, que pone en peligro la situación financiera de toda la Comunidad Autónoma; no, señoras y señores diputados, el grupo al cual yo represento no está de acuerdo con ese planteamiento ni lo ha estado nunca. Es verdad, y debo reconocerlo porque es probable que usted ahora, que está leyendo el *Diario de Sesiones* me saque alguna de las expresiones del conseller Reus, que, por cierto, hoy no se encuentra aquí porque, efectivamente, está fuera de Mallorca.

Puede que usted me explique o me cuente alguna de las expresiones, me las sé, me llamaron la atención tanto como a usted y los de más diputados, hay que hacer magia, debemos hacer magia con esto, estoy sumamente preocupado; esas son expresiones de una persona que tiene esta forma de expresarse, eso es evidente; y que nos ha sorprendido no sólo en este caso, sino en otros también, pero o me diga usted, por favor, que en ningún momento el conseller Reus haya dicho que la situación era cuasi desesperada, que esto ponía en peligro la situación financiera de la Comunidad Autónoma,

etc., y que la gestión del Ibasan -que no se me olvide- es un verdadero desastre; no, no he oído esto al Sr. Reus, no he oído al Sr. Reus semejante cosa.

Que estaba preocupado, que se había gastado mucho dinero en un plan, por cierto, magnífico, y en el que tengo que volver a insistir -ya se lo comenté cuando salí aquí con motivo de la interpelación-, un plan que, claro está, ha costado mucho dinero y que cuesta mucho dinero, pero un plan que también consigue una elevación de la calidad de vida en estas islas muy notable, respecto a lo cual ustedes jamás se refieren, porque les cuesta trabajo reconocer una cosa tan evidente.

Pero sentado esto, y para que no quede ninguna duda de nuestra posición, vayamos, en definitiva, al objetivo de la moción que presentan hoy, que, por cierto, en sus dos primeros puntos, he de decirle que está bastante más acertada que la literatura que emplea usted aquí, y no digamos algún otro portavoz. Efectivamente, en el primer punto el conseller había anunciado acciones de reconversión de la deuda, en parte por lo menos, que eso era lo que permitía de alguna forma sanear parte del problema que se le presentaba y que recuerdo que en la intervención que hizo aquí con su interpelación cifraba en ochocientos o novecientos millones de pesetas, y contaba con que esas operaciones de reconversión de la deuda le supusieran aproximadamente la mitad. Según mis noticias, y por cierto, se ha publicado ya en la prensa, ha habido ya esas acciones de reconversión y, efectivamente creo que han llegado o que suponen casi quinientos millones de pesetas en cuanto a disminución de las previsiones que se tenían y de los ochocientos o novecientos millones que preveía el conseller.

En cualquier caso, nuestro grupo considera acertada la petición, nos parece muy bien que, puesto que el Gobierno, y concretamente esta conselleria, ha hecho esto y ha llevado a cabo estas operaciones de reconversión, que las remita al Parlamento, que comunique al Parlamento cómo, cuando y de qué manera se han hecho y que precise las cifras que se han conseguido con ella. También consideramos acertado, porque os parece muy ilustrativo, traer aquí los planes de actuación futura del Ibasan. Nos parece magnífico y creo que además debimos de habernos adelantado a pedirlo nosotros, precisamente por la situación y por lo que ustedes tratan de sacar de quicio la cuestión del Ibasan, creo que debíamos de haber sido nosotros quien la hubiéramos pedido. Confieso que es un error, un fallo de nuestro grupo parlamentario no haberlo traído aquí la petición de que el Gobierno las presente porque, efectivamente, creo que será sumamente ilustrativo del trabajo que hace este instituto.

Respecto al punto segundo, también creemos sinceramente que, eso sí, dentro de las obligaciones parlamentarias de los grupos de oposición de controlar las acciones del Gobierno, está bien que se pida y que se controle el cumplimiento del artículo 90 de la Ley de finanzas, que, hasta donde yo sé, creo que se cumple escrupulosamente y rigurosamente, que las auditorías de los años que piden ustedes,

desde el 89 al 92, creo que están hechas y que, por consiguiente, el Gobierno las puede presentar no en unos meses, en seis, como pide usted, sino prácticamente de inmediato, lo que la de año 93, también de acuerdo con la Ley de finanzas, que usted la conoce mucho mejor que yo porque yo no soy experto en estos temas, pero me lo sé, no sé si tiene hasta junio, no sé si hasta primeros o hasta finales de junio, o en mayo, quizás, en mayo, para confeccionar la auditoría y, en definitiva, para tener el informe en condiciones de presentar ante la cámara. Por consiguiente, los próximos meses, supongo que la Conselleria de Hacienda, que, por cierto, es lógicamente quien las hace por riguroso concurso público y, como digo, impulsados por la Conselleria de Hacienda, no por el Ibasan ni por la Junta de Aguas, ni siquiera por la Conselleria de Obras Públicas, sino por la Conselleria de Hacienda, que son los también llamados a hacerlas, pues las tienen en condiciones de presentárselas, como digo, en cualquier momento. En cualquier caso, nuestro grupo pide al Gobierno que así sea y que las presente. Vamos, por consiguiente, a votarles a ustedes esos dos primeros puntos, ya digo que en algunos, porque prácticamente teníamos que habernos adelantado nosotros, y nosotros porque creemos que con ello apoyamos una legítima actuación de la oposición como es el control puntual de las obligaciones del Gobierno.

El punto tercero, la verdad es que no parece que esté redactado por usted, Sr. Alfonso, a quien tengo por hombre riguroso. A mi me parece que está poco meditado, yo diría que casi es inexplicable si no fuera porque, claro, entramos en una dinámica de que falta poco para las elecciones, este año ya las hay, el año que viene hay otras y hay que ir calentando motores, y supongo que esto es la concesión a calentar motores. Los dos primeros apartados creo que son razonables, lógicos, y, como digo, en función clara de su labor de oposición, este último me parece que ya no es así.

Se pide al Gobierno que elabore estudios para comprobar la existencia de acciones u omisiones que puedan dar lugar a responsabilidades, de acuerdo con lo previsto también en la Ley de finanzas, esta vez por el artículo 100. Yo tengo una serie de preguntas sobre esto.

La primera pregunta es sobre qué, porque se les ha olvidado a ustedes ponerlo, eso que piden ustedes, que se hagan estudios para buscar responsabilidades posibles, ¿se refiere quizás a las auditorías que piden en el apartado anterior?, ¿se refieren ustedes a los planes de reconversión de la deuda a que se refieren en el anterior?, ¿supongo que no se referirán a los proyectos que el Ibasan tenga de futuro en actuación de depuradoras?, ¿se refieren ustedes a la financiación en su conjunto del Ibasan o se refieren..., porque o nos olvidemos, en definitiva, y lo ponen en el encabezamiento de su moción, ustedes están haciendo una moción sobre política de aguas, lo que luego la reducen, parece, exclusivamente en los dos primeros apartados al Ibasan, no sé si el

tercero tiene mayor o menor alcance, de manera que la primera pregunta es saber sobre qué, tanto lo han querido ustedes dorar que lo han quemado, ni siquiera explican por qué.

La segunda pregunta es que si el artículo 100 de la Ley de finanzas menciona las acciones u omisiones, de las que podría resultar la obligación de indemnizar a la hacienda pública; el artículo 101, que viene a continuación lógicamente, explica cómo dilucidar dichas acciones u omisiones, y vean lo que dice, me parece que usted ha leído el 90, me va a permitir a mí que le lea el 101, porque creo que es interesante, dice el cómo, hay acciones u omisiones, bueno, pues el cómo, porque en su moción hablan de informes y estudios del Gobierno, no, en la Ley de finanzas viene perfectamente definido el cómo. El artículo 101 dice: "Con relación a las acciones u omisiones tipificadas en el artículo anterior y sin perjuicio de las competencias de la Sindicatura de Cuentas de Baleares y del Tribunal de Cuentas del Reino, la responsabilidad se dilucidará o aclarará mediante expediente administrativo", nada de informes o estudios, expediente administrativo. "Dos: El acuerdo de incoación del expediente, la resolución del mismo y el nombramiento del juez instructor corresponderá al Consell de Govern cuando se trate de altos cargos de la Comunidad y al conseller de Economía y Hacienda en los otros casos. El expediente se tramitará en cualquier caso con audiencia de los interesados. La resolución correspondiente deberá pronunciarse sobre los daños y perjuicios causados a los derechos económicos de la hacienda de la Comunidad", etc. Por consiguiente, la segunda pregunta es fácil: ¿A quién o a quienes ha de incoar expediente el Govern?, ¿a quién?, ¿a quienes?, ¿cuáles son los motivos de ese expediente? Y ésta es la última o la penúltima pregunta, ¿por qué motivo hay que incoar expediente?, ¿a quién y por qué?

Finalmente, no resulta contradictorio, nos parece, y se lo pregunto, pedir la documentación definida en los dos primeros apartados: Planes de reconversión de la deuda, proyectos de ejecución del Ibasan, auditorías de los últimos cinco años; eso se pide en los dos. ¿No resulta contradictorio que antes de que eso esté aquí, sin explicación alguna se pida al Gobierno la apertura de expedientes no se sabe a quién? Sr. Alfonso, cree que en la redacción del tercer apartado, y es una pena, ha faltado un poco de finura. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Gràcies, Sr. González i Ortea. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. González i Ortea, intentarem ser un poc més fins, però permeti'm que abans respongui breument al Grup Mixt i al Grup PSM i EEM. Sr. Vidal, gràcies per donar suport als punts 1 i 2, però pens que a la millor no han entès el punt

3, quasi servirà per al Sr. González i Ortea, però vull dir-ne qualche cosa més. Demanam en aquest punt 3 que, donada una gestió considerada per tots -o quasi tots- nefasta de l'Ibasan, hauria de fer una anàlisi, la Intervenció General de la Comunitat Autònoma, per veure si hi ha o no responsabilitats; al Sr. González i Ortea, després -escolti'm- li diré per què deim això. Òbviament demanam a la Intervenció General que la faci abans d'iniciar un expedient, quan l'hagi feta, hi hagi trobat que sí que hi ha possibilitat que hi hagi responsabilitats, després -com és habitual, l'article 101 va darrera el 100-, al darrera, l'anàlisi de l'interventor general dilucidarà les responsabilitats. Esper que m'hagi entès el Sr. González i Ortea perquè és molt clar. Nosaltres en cap moment deim que hi ha responsabilitats, ara, pensam que és perfectament possible -i ara diré per què- donada la situació de l'Ibasan, que n'hi hagi, que és possible, jo crec que si un grup parlamentari, crec que no un, més d'un, pensa que és possible que hi hagi certs tipus de responsabilitats en una gestió, bé per acció bé per omissió; per exemple, per omissió, no convocar concurs públic per a un contracte de 400 milions de pessetes pot ser un pecat important d'omissió, per no dir-ne una altra cosa, pensam que si hi ha responsabilitats, si n'hi ha o no, s'hauria d'aclarir; com a mínim, el 45% d'aquesta cambra ho pensa i pensam que n'hi ha molts més, encara que no ho diguin. Per tant, Sr. Vidal, jo crec que s'ho ha de repensar, perquè és important no només per a nosaltres, és molt important perquè l'Ibasan i la Junta d'Aigües poden tenir una mala gestió i res més, i també és important per a ells aclarir-ho o almenys que l'interventor general ho aclaresqui. No demanam que vengui ningú de fora, sinó que els mateixos òrgans de la Comunitat Autònoma aclaresquin si n'hi ha o no, i quan no n'hi hagi, quan s'ho pensin, si hi ha possibilitat que n'hi hagi, després es nomenarà el jutge instructor, etc., la feina normal de l'article 101.

Gràcies, Sr. Sampol, pel seu suport. Jo no he volgut repetir la interpellació, encara que en feia tres mesos, n'he fet un breu resum, però jo crec que tots estan d'acord que la situació és molt delicada i molt perillosa.

Sr. González i Ortea, estic content -i esper que això es prodigui, que el Govern s'adoni que les coses s'han d'aclarir. Quan li deman auditories, les hi deman segons la Llei de finances, i no n'he vista cap mai, segons la Llei de finances, no n'he vista cap mai, es veu que els auditors no se l'han llegida, però les auditories s'han de fer segons la Llei de finances i dirigides per l'interventor general, perquè ho diu la llei, senzillament, i s'hauria de recomanar a aquells auditors, dels quals supòs que hi anaren i que el varen guanyar per tres anys, no sé si era un concurs general de la Comunitat Autònoma, no ho sé, no ho sap ningú, bé, ho ha de saber qui l'ha fet, com és lògic, per tres anys, els haurien de regalar aquell tom més modern i recomanar-los que llegesquin la Llei de finances, senzillament perquè, les auditories que facin, les facin segons la llei i vagin signades per l'interventor

de la Comunitat Autònoma, que és el director d'aquesta auditoria, senzillament, no demanam molta cosa, no crec que en tres dies es presenti així. Li dic, Sr. González i Ortea, que ni vostè n'ha vista cap mai que complésqui la Llei de finances en aquesta comunitat.

Endemés, molt breument, perquè aquests llums s'encenen tot d'una, per què volem, Sr. González i Ortea que es taxin aquells estudis. Ja ha explicat el Sr. Vidal que l'article 101 va darrera l'article 100, als estudis, si l'interventor general hi troba que hi ha indicis de responsabilitat, s'iniciaran els expedients, si no n'hi troba, aquí hem acabat la història, molt millor, n'estarem contentíssims, però la pregunta primera era (...), de la gestió, òbviament, de la gestió, és, en la nostra opinió, desastrosa. Les accions que donen lloc a responsabilitats, omissions o accions; omissió, per exemple, a un concurs públic per a una depuradora de 400 milions de pessetes, ho he dit abans, no pot donar lloc a responsabilitats això? Crec que hi ha motius. Jo crec que vostè és una persona que es preocupa, no surt aquí sense haver mirat altres coses i s'ha llegit l'informe del Tribunal de Comptes del 90, i s'ha repassat detalladament allò que diu dels contractes. A l'Ibasan tots els contractes són per adjudicació directa. Si això no és com a mínim una situació insòlita i delicada quan el Tribunal de Comptes, aquí i a altres comunitats autònomes, ja no me'n posin, d'altres exemples, diu que el 80% es fan per contractació directa i que la mitjana de rebaixa en concurs és del 10% i la mitjana de rebaixa en contractació directa és el 0'3%, si no creu, després de la quantitat enorme d'inversions que ha fet Ibasan, que això s'hauria d'investigar, nosaltres, Sr. González i Ortea, senyors del PP, senyors del Govern, creim que sí, perquè la suma d'inversions de l'Ibasan pot estar sobre 15.000 milions de pessetes; si s'hagués anat de concurs -i deix la pregunta a l'aire- se n'hauria rebaixat el 10%, 1.500 milions de pessetes?, es va a concurs a les contractacions de direcció d'obra, que fins i tot els (...) no tenien ni idea d'això, ens hem escandalitzat quan en un any uns senyors se'n poden dur 68,70 o 50 milions de pessetes?, és escandalós això o no?, és motiu, com a mínim, que l'interventor general ho investigui? Nosaltres creim que sí. Em pareix que li he contestat, Sr. González i Ortea a totes les preguntes per les quals nosaltres demanam aqueixos estudis de l'interventor general, segons l'article 100. Altra cosa és que no els vulguin fer, i jo ho entenc, esper que vostè també ho entenguin.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. En torn de contrarèplica, Sr. Vidal, té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Alfonso, jo crec que l'he entès perfectament a la primera intervenció. Li agraeixc que m'hagi donat aquestes explicacions, però, sense que vulgui presumir de jurista, que per haver jurat el càrrec no ho som, ni tampoc optar que algun dia em facin doctor en dret *honoris causa* per a la futura extensió de la Universitat de les Illes

Balears a Eivissa. Sé perfectament que vostè no ha acusat d'irregularitat, però sí ha fet presumpció d'irregularitats, i jo, sense invocar tot el que he dit, com a simple aficionat, puc dir-li que la presumpció quasi sempre s'ha d'atorgar a la innocència, no a la culpabilitat. Per tant, crec jo que com vostè ho ha dit molt bé, i això sí que ho he entès de seguida, que després de l'article 90 ve el 100 i que després del 100 ve el 101, crec jo que si, d'acord amb l'article 90, es fan aquestes auditories i es descobreixen indicis de presumptes irregularitats, podem donar suport, a una posterior moció, a aquest punt 3, perquè repetesc que mentre no hi hagi certs indicis d'irregularitats les quals, en tot cas, ens donaran les auditories, no creim francament que procedesqui, no vull dir ja presentar-lo perquè vostès són molt lliures i tenen tot el dret de presentar-lo, però no crec que procedesqui donar-li suport. Molts gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup PP-UM, en torn de contrarèplica, Sr. González i Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente, voy a ser muy breve porque se ha estropeado el micrófono, no sé si por una cuestión de mala gestión.

Vamos a ver, Sr. Alfonso, que aclare el interventor general, que aclare, que estudie y que investigue, pero si el interventor general es el que promueve, por mor de su obligación contenida en el artículo 90 de la Ley de finanzas, hacer las auditorías cada año y el Gobierno las ha hecho cada año, yo le he estado invitando a emplazar al Gobierno a que las presente no dentro no sé qué meses que dicen ustedes, mañana, pasado mañana. Por consiguiente, Sr. Alfonso, ¿qué más va a investigar el interventor general?, si encarga unas auditorías, se hacen esas auditorías -ustedes se remontan al año 89- y viera indicio de responsabilidad en alguien por defecto en la gestión de los caudales públicos, lógicamente ya hubiera promovido los expedientes que corresponden, el interventor general, entre otras cosas por la cuenta que le trae a este señor, creo yo, y vamos, se lo dice un funcionario. De manera que esto me parece evidente. Por consiguiente, no, Sr. Alfonso, ustedes se equivocaron con el punto tercero porque quisieron ir un poco más lejos y dejar aquí el ambiente general de que la gestión del Ibasan es nefasta y de que hay muchos gatos encerrados y, Sr. Alfonso, si los hay, tiene usted que demostrarlo, no basta con salir aquí a contar cosas muy curiosas.

Por ejemplo, usted dice. No sé cómo se hicieron las auditorías, debieron de hacerse por tres años. Pues no, se hacen por concurso anual, si no lo sabe, ¿por qué sale usted a decir aquí unas cosas u otras? Diga simplemente: No sé cómo se hicieron las auditorías, por eso lo

pregunto, por eso lo pido en el punto número 2 de mi moción, y ya está. Pero no deje usted aquí la impresión de que las cosas se hacen de cualquier manera; no, Sr. Alfonso, no se hacen de cualquier manera. Se hace un concurso anual y se hace la auditoría correspondiente bajo la dirección de la Intervención General de Hacienda, por consiguiente, eso es así y punto. Que después a usted le guste más o menos la auditoría cuando la traigan, pues ya lo veremos, usted y los demás, pero de momento la cosa es así.

¿Me ha contestado las preguntas? No, no me ha contestado ninguna. Me habla de una contratación directa de 400 millones. Mire, yo llevo 20 años en un organismo que invierte mucho dinero en varios, porque he pasado por varios, que invierte mucho dinero y ha habido contrataciones directas por más dinero de éste que me dice usted y ha habido, en cambio, concursos y subastas al céntimo, por contratos de 450.000 pesetas en vez de por 400 millones, ¿por qué? Porque, según las circunstancias y según para lo que se quiere, probablemente los servicios utilizan uno u otro de los sistemas contenidos y permitidos por la Ley de contratos del Estado, no deje usted aquí la impresión de que se hacen cosas raras; no, Sr. Alfonso, no, la legislación de contratos del Estado es, como usted sabe muy bien, de obligado cumplimiento lógicamente y, por consiguiente, se hace de acuerdo con eso. Si usted tiene una denuncia concreta de violación de la legislación de contratos del Estado, tráigala aquí y manifiéstela, pero no deje esta impresión de que se hacen contratos de cualquier manera. Desde luego yo desconozco qué contrato es, lógicamente no me sé los contratos del Ibasan. Se ha hecho un contrato de 400 millones por contratación directa, muy bien, insisto que seguramente se habrán hecho otros de 40.000 duros por subasta, y bien, con trámite de admisión previa porque eso, en un organismo inversor de esta magnitud, es una cosa perfectamente razonable y no me extraña nada. De manera que con eso no me contesta.

Los informes del Tribunal de Cuentas. Estas auditorías, las del 89 y 90 creo que ya han pasado por el Tribunal de Cuentas, realmente no parece que el Tribunal de Cuentas haya pasado tanto de culpa a ningún juzgado para que se meta en la cárcel a nadie, o por lo menos se procese. De manera que, Sr. Alfonso, otra cosa que usted pone aquí y que deja en entredicho..., léanse ustedes el informe del Tribunal de Cuentas, como si el informe del Tribunal de Cuentas dijera unas cosas verdaderamente grandiosas. Por cierto, me parece, y en ese punto, he de confesar que eso lo sé porque me lo ha comentado el Sr. Conseller de Hacienda, la verdad es que yo no conozco el informe con detalle, pero me parece que a lo que se refería usted era a la contratación directa en la administración pública, no en las empresas públicas -perdón-, sino en los servicios de la Comunidad o en algún caso, por consiguiente, no se refiere al Ibasan. Pero en fin, he de reconocer que eso no lo sé porque no lo he leído.

En cuanto a bajas, por cierto, a bajas en la contratación, no se hacen bajas. Antes se me olvidó decirle una cosa muy curiosa, fíjese usted si el conseller Reus no solamente habla

de magia, sino que es capaz de hacerla, recordará usted que en la interpelación hablaba de que le faltaban entre ochocientos y novecientos millones, yo antes me refería a eso, y le decía que, con las operaciones de financiación de la deuda, ya había conseguido del orden de quinientas. Bueno pues, de las bajas, que creo que no hay todavía una adjudicación definitiva, pero ha habido una gran concurrencia, no tengo la cifra exacta pero parece que está en torno a los cuatrocientos millones de pesetas lo que se rebaja el presupuesto contenido de mantenimiento de estaciones depuradoras, que eran 1.248 millones, es decir, que por ochocientos millones y pico de pesetas se podrá, de resultado de este concurso hecho muy recientemente, rebajar cuatrocientos y pico de millones del presupuesto; si suma los cuatrocientos a los casi quinientos de las operaciones de refinanciación, tiene usted los novecientos millones. Es realmente -créame- un mago de las finanzas.

Yo debo reconocer que de este asunto sé relativamente muy poco y, por consiguiente, me maravilla y estoy con él en esto de la magia, me maravillan este tipo de operación es tan bien hechas. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González i Ortea.

Acabat el debat, passarem a la votació de la moció. Deman si es pot votar conjuntament o si hi ha petició de votació per separat.

Sí, Sr. Vidal?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Per favor, separat el punt número 3.

EL SR. PRESIDENT:

Votarem, idò, en primer lloc, els punts primer i segon.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Entenc que queden aprovats per unanimitat els punts primer i segon.

Passam a la votació del punt tercer.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

23 vots a favor, 34 en contra, cap abstenció. Queda rebutjat el punt tercer de la Moció 3460.

IV.- Designació del vocal del Parlament al Consell Assessor de RTVE a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon a la designació del vocal del Parlament al Consell Assessor de Ràdio Televisió a les Illes Balears.

El Grup Parlamentari PP-UM, d'acord amb el que preveu l'article 6.1 de la Llei 6/84, de 15 de novembre, del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola a les Illes Balears, disposa d'un nombre de set membres al Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola a les Illes Balears i, atesa la baixa voluntària del Sr. Josep Sala i Torres, procedeix, d'acord amb el que preveu l'article 6.2, que el Parlament designi el membre que l'ha de substituir. Per tant, deman a la cambra el nom que proposa el Grup PP-UM per tal de fer-ne la designació.

Sí, Sr. Marí i Tur?

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. El nom que proposa el nostre grup parlamentari és Carles Tur i Torres. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur.

Per tant, deman a la cambra si el nom proposat pel Grup Parlamentari PP-UM pot ser designat per assentiment.

Queda designat per assentiment i, feta per la cambra aquesta designació del Sr. Carles Tur i Torres com a vocal del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola a les Illes Balears en substitució del Sr. Josep Sala i Torres, es comunicarà al Molt Hble. Sr. President de la Comunitat Autònoma perquè procedesqui al seu nomenament d'acord amb el que preveu l'esmentada llei.

Esgotat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Moltes gràcies a tots.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessete
Sis mesos	1.000 pessete
Tres mesos	500 pessete
Preu de l'exemplar	100 pessete

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA